

Antecedents

Decret llei 6/2026, de 5 de maig, de mesures urgents en l'àmbit urbanístic i de la contractació en relació amb els municipis rurals

Tram. 203-00035/15

Reg. 88936 / Admissió a tràmit de la iniciativa: Mesa del Parlament, 12.05.2026.

DOCUMENTACIÓ		Pàgines
0.1	Ofici de tramesa dels antecedents	2
0.2	Índex de la documentació aportada a l'expedient	3
1.	Text del Decret llei 6/2026, de 5 de maig, de mesures urgents en l'àmbit urbanístic i de la contractació en relació amb els municipis rurals.	4-22
2.	Publicació del Decret llei al DOGC, 6 de maig de 2026.	23-36
3.	Certificat del secretari del Govern de 5 de maig de 2026.	37
4.	Certificat de la secretària general del Departament de la Presidència, de 6 de maig de 2026	38
5.	Informe justificatiu de l'extraordinària urgència i necessitat, de data 4 de maig de 2026	39-49
6.	Informe jurídic, de 4 de maig de 2026	50-63
7.	Comunicació per e-Valisa de la secretària general del Departament de la Presidència al secretari del Govern per comunicar-li la tramesa via SIIP del decret llei al Parlament, de data 6 de maig 2026	64-65
8.	Pronunciament de la Direcció General de Pressupostos, emès en data 4 de maig de 2026, sobre la no preceptivitat de l'emissió del seu informe	66
9.	Comunicació al secretari del Govern sobre l'inici de la tramitació del projecte de decret llei (article 38.2 de la Llei 13/2008, de 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern), de data 28 d'abril de 2026.	67-68

Us trameto la documentació de l'expedient corresponent al Decret llei de mesures urgents en l'àmbit urbanístic i de la contractació en relació amb els municipis rurals (SIG26PRE0526), aprovat en la sessió del Govern del dia 5 de maig de 2026 i publicat en el DOGC núm. 9659, del dia 6 de maig de 2026.

Javier Villamayor Caamaño
Secretari del Govern

A LA MESA DEL PARLAMENT

Pl. Sant Jaume, 4
Palau de la Generalitat
08002 Barcelona
Tel. 93 402 46 00
Fax 93 402 48 95

ÍNDEX

1. Text del Decret Llei 6/2026, de 5 de maig, de mesures urgents en l'àmbit urbanístic i de la contractació en relació amb els municipis rurals
2. Publicació del Decret Llei al DOGC, de data 6 de maig de 2026
3. Certificat del secretari del Govern, de 5 de maig de 2026
4. Certificat de la secretària general del Departament de la Presidència, de 6 de maig de 2026
5. Informe justificatiu de l'extraordinària urgència i necessitat, de data 4 de maig de 2026
6. Informe jurídic, de data 4 de maig de 2026
7. Comunicació per e-Valisa de la secretària general del Departament de la Presidència al secretari del Govern per comunicar-li la tramesa via SIIP del decret Llei al Parlament, de data 6 de maig 2026
8. Pronunciament de la Direcció General de Pressupostos, emès en data 4 de maig de 2026, sobre la no preceptivitat de l'emissió del seu informe.
9. Comunicació al secretari del Govern sobre l'inici de la tramitació del projecte de decret Llei (article 38.2 de la Llei 13/2008, de 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern), de data 28 d'abril de 2026

Decret Llei /2026, de 5 de maig, de mesures urgents en l'àmbit urbanístic i de la contractació en relació amb els municipis rurals

El president de la Generalitat de Catalunya

L'article 67.6.a de l'Estatut d'autonomia de Catalunya estableix que els decrets llei són promulgats, en nom del rei, pel president o presidenta de la Generalitat.

D'acord amb això, promulgo aquest

Decret llei

Exposició de motius

I. Estatut d'autonomia i competències de la Generalitat de Catalunya

D'acord amb l'article 160 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de règim local que, respectant el principi d'autonomia local, inclou —entre altres aspectes— la determinació de les competències i de les potestats pròpies dels municipis i dels altres ens locals en els àmbits especificats per l'article 84 del mateix Estatut, entre els quals hi ha el de l'ordenació i la gestió del territori i l'urbanisme.

A més, en l'àmbit de l'ordenació del territori, l'article 149.1.b i e de l'Estatut preveu que correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre l'establiment i la regulació de les figures de planejament territorial i del procediment per tramitar-les i aprovar-les, i sobre la determinació de mesures específiques de promoció de l'equilibri territorial, demogràfic, socioeconòmic i ambiental, entre altres aspectes.

Al seu torn, l'article 149.5 determina que correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'urbanisme, la qual, entre altres aspectes, abraça la regulació dels instruments de planejament.

Per la seva banda, l'article 144 atribueix a la Generalitat la competència compartida en matèria de medi ambient, i l'article 159, la competència exclusiva sobre les normes de procediment administratiu que derivin de les particularitats del dret substantiu de Catalunya o de les especialitats de l'organització de la Generalitat, així com sobre les regles d'execució, modificació i extinció dels contractes de l'Administració, en allò no afectat per l'article 149.1.18 de la Constitució.

En aquest sentit, l'aprovació pel Parlament de Catalunya de la Llei 8/2025, de 30 de juliol, de l'Estatut de municipis rurals, ha marcat una fita en establir una sèrie de mesures per contribuir a millorar les condicions de vida de la ciutadania que viu en municipis rurals i vol ésser una eina normativa eficaç per garantir l'arrelament de les persones que hi viuen i per afavorir el repoblament i l'equilibri territorial. La Llei també pretén que les mesures que inclou siguin eficaces i duradores, i vol aprofitar els nous contextos

generats a escala global i local per afavorir el desenvolupament social i econòmic de les zones rurals catalanes.

El títol IV, relatiu a les mesures per al millorament dels serveis, la lluita contra el despoblament i el foment general dels municipis rurals, inclou en el capítol I diverses mesures referides a l'ordenació territorial, l'urbanisme, el patrimoni i l'habitatge.

Al seu torn, la disposició addicional sisena de la Llei 8/2025 recull una sèrie de manaments de caràcter organitzatiu amb propostes concretes d'adaptació de la normativa per implantar reglamentàriament i legislativament. En concret, s'hi estableix que s'han de desenvolupar propostes per als municipis rurals amb relació a nous models de gestió urbanística específics per als nuclis de població amb poca població i en recessió, entre d'altres.

II. Situació dels municipis rurals

Les mesures que aquest Decret llei inclou responen a la situació crítica que pateixen els municipis rurals, marcada per l'agreujament del desequilibri territorial i el despoblament en termes relatius, amb conseqüències directes sobre la cohesió social, l'activitat econòmica i la preservació del patrimoni. Afrontar aquesta realitat requereix l'adopció immediata de mesures extraordinàries i urgents tant en l'àmbit urbanístic com en el de la contractació, per tal de revertir la tendència negativa abans no s'assoleixin nivells irreversibles.

La rigidesa dels instruments de planejament vigents i la lentitud dels procediments administratius dificulten atendre problemàtiques immediates en aquests municipis com la manca d'habitatge accessible, l'abandonament d'edificacions o la dificultat per implantar noves activitats econòmiques sostenibles compatibles amb el medi rural. En aquest context, és imprescindible una actuació normativa urgent que permeti actualitzar els instruments de planejament vigent, revitalitzar nuclis de població i adaptar el marc urbanístic a les necessitats reals del territori.

La magnitud d'aquesta realitat queda evidenciada per les dades del Mapa urbanístic de Catalunya. Dels 947 municipis catalans, 587 —el 62% del total— tenen menys de 2.000 habitants, i d'aquests, 328 no superen els 500 habitants, representant per si sols el 34,6% de tots els municipis del país. En conjunt, aglutinen una població d'aproximadament 345.000 persones, un volum que, malgrat ser modest en termes relatius, habita un territori de gran extensió i valor paisatgístic, ecològic i patrimonial que cal preservar i dinamitzar.

La inadequació de l'actual regulació dels instruments de planejament general queda igualment palesa en l'anàlisi dels instruments vigents en aquests municipis. En termes globals, el 56% dels municipis de menys de 2.000 habitants té el seu planejament vigent aprovat fa més de quinze anys, i el 26%, fa més de vint-i-cinc, amb una antiguitat mitjana de gairebé vint anys. Aquesta obsolescència estructural fa inviable que els instruments existents puguin donar resposta als reptes actuals del territori rural sense una reforma normativa urgent i orientada a aquesta finalitat concreta.

Aquesta inviabilitat és evident també si s'analitza la tipologia d'instrument de planejament urbanístic general d'aquests municipis. S'observa que tan sols el 45% dels

municipis de menys de 2.000 habitants disposen de pla d'ordenació urbanística municipal vigent, contra el 51% dels municipis que disposen de normes subsidiàries, una figura pensada per a situacions provisionals. Alhora, tres de cada quatre d'aquestes normes subsidiàries van ser aprovades abans de l'any 2010.

En resposta a aquesta realitat, el present Decret Llei introdueix dues noves possibilitats de regular el planejament general als municipis rurals, que suposen una adaptació del model de planejament fins ara aplicable.

D'una banda, el pla d'ordenació urbanística municipal rural (POUM rural) ofereix un instrument propi, simplificat i adaptat a les necessitats d'aquests municipis, que permet ordenar creixements moderats o complecions amb una avaluació ambiental simplificada i una tramitació més àgil que el POUM ordinari —entenenent per creixement moderat el que es justifiqui en el mateix instrument de planejament, sense fer referència al concepte de creixement moderat del planejament territorial. El POUM rural permet actualitzar el planejament general amb una simplificació de la documentació de què s'ha d'acompanyar, simplificació que deriva principalment de l'adaptació proporcional del contingut a la complexitat del municipi, així com a la subjecció al procediment d'avaluació ambiental simplificada. Per coherència, es modifica la disposició addicional vuitena de la Llei 16/2015, de 21 de juliol, de simplificació de l'activitat administrativa de l'Administració de la Generalitat i dels governs locals de Catalunya i d'impuls de l'activitat econòmica, establint que els plans d'ordenació urbanística municipal rural se sotmeten a una avaluació ambiental estratègica simplificada. Aquesta adaptació s'ajusta al que preveu la legislació ambiental per als plans d'extensió reduïda, atès el seu baix impacte transformador, i evita demores innecessàries en la tramitació. En tot cas, resta garantida la tutela ambiental, ja que l'òrgan ambiental competent pot requerir-ne una avaluació ordinària si en algun cas es preveuen efectes significatius sobre el medi.

També es flexibilitza l'obligació de reserves per a habitatge de protecció pública per tal d'adequar-la a la realitat d'aquests municipis, de manera proporcionada i adequada a llurs característiques, amb la justificació expressa en la documentació corresponent.

Per l'altra, s'incorpora la possibilitat que l'ordenació dels municipis rurals s'efectuï mitjançant normes de planejament urbanístic amb una vigència indefinida, que poden tramitar els municipis o sol·licitar-ne l'elaboració i l'aprovació al departament competent en matèria d'urbanisme de l'Administració de la Generalitat.

Alhora, per tal de fer front tant a l'abandonament de construccions com a la manca d'habitatge per als residents d'aquests municipis, el Decret Llei preveu la regulació d'un inventari de construccions en sòl no urbanitzable i la creació dels veïnats rurals tradicionals. Aquestes mesures constitueixen eines de flexibilitat que permeten donar una resposta àgil i efectiva a problemàtiques que s'arrossegueu des de fa dècades i que els instruments de planejament convencionals no han pogut resoldre. Molts municipis rurals acumulen situacions consolidades d'edificacions en sòl no urbanitzable destinades a habitatge habitual, a activitats artesanals o a equipaments comunitaris que resten en una situació d'incertesa jurídica permanent perquè el planejament vigent —sovint unes normes subsidiàries aprovades fa més de vint anys— no els ofereix cap sortida. L'inventari permet reconèixer i regularitzar aquestes situacions amb criteris paisatgístics i de funcionalitat, amb la possibilitat inclús d'ampliar les construccions fins a 150 m². D'altra banda, la figura dels veïnats rurals atorga cobertura als nuclis de població en sòl no urbanitzable que han mantingut una vida comunitària real, però que

fins ara restaven en un buit legal. Amb aquests instruments, el Decret Llei no només simplifica la tramitació futura tot garantint-ne l'adequació paisatgística, en tant que subjecta les actuacions en les construccions en l'inventari o en els veïnats rurals tradicionals a una llicència municipal, sinó que ofereix solucions concretes a situacions existents que cap de les figures actuals no ha estat capaç d'abordar.

El Decret Llei també incorpora mesures en matèria de contractació pública, no només per ajudar a revertir la situació de despoblament i reequilibri territorial, sinó també per adaptar les exigències de la normativa de contractació a la situació dels municipis rurals. Els municipis rurals de Catalunya, especialment aquells amb menys de 2.000 habitants, sovint afronten dificultats significatives en la gestió de la contractació pública perquè no disposen dels mitjans humans, materials i pressupostaris necessaris per poder complir tots els requisits i dur a terme les gestions administratives que exigeix la llei. En aquest sentit, aquest Decret Llei incorpora mesures relatives a la simplificació de la contractació per als municipis rurals, mesures complementàries de les previstes per l'Estatut de municipis rurals, aprovat per la Llei 8/2025, de 30 de juliol.

Concretament, aquest Decret Llei habilita els municipis rurals per tal que puguin licitar conjuntament l'elaboració del projecte i l'execució tant en contractes d'obra pública com en contractes d'edificació, amb la finalitat de simplificar els procediments de contractació i reduir-ne els terminis de tramitació.

Així mateix, el Decret Llei incorpora la previsió que Infraestructures de la Generalitat de Catalunya, SAU, pugui actuar com a mitjà propi dels ens locals de Catalunya, d'acord amb la normativa de contractació pública. Aquesta mesura respon a la necessitat extraordinària i urgent derivada de les limitacions tècniques, materials i organitzatives que afecten especialment els municipis de menor dimensió, i en particular els municipis rurals, i té per objecte facilitar l'execució d'actuacions públiques mitjançant l'encàrrec directe a aquest ens instrumental, sense necessitat de recórrer als procediments de licitació. En aquest sentit, la mesura permet posar a disposició dels ens locals un instrument de gestió especialitzat que, de manera centralitzada i eficient, pot assumir la preparació, licitació, l'execució i el seguiment d'obres i actuacions en matèria d'infraestructures i equipaments públics, i així contribueix a superar les dificultats estructurals que actualment en limiten la capacitat d'actuació.

En aquest mateix sentit, i atenent l'impacte creixent del cost de l'energia sobre els municipis, és necessari impulsar mesures que facilitin la transició energètica en l'àmbit local. Aquesta transició es concreta, principalment, en la implantació d'instal·lacions de generació d'energia renovable en cobertes i terrenys de titularitat municipal, en el desplegament d'infraestructures de recàrrega de vehicles elèctrics i en l'execució d'actuacions d'eficiència energètica en equipaments públics. Tanmateix, es tracta d'actuacions que presenten una notable complexitat tècnica i jurídica, especialment en les fases de preparació, licitació i execució, la qual cosa, unida a la limitada capacitat administrativa i de recursos dels municipis, especialment els rurals, en dificulta de manera significativa la implementació efectiva.

En aquest context, la possibilitat que la societat Energies Renovables Públiques de Catalunya, SAU (L'Energètica), actuï com a mitjà propi de les entitats locals es configura com un instrument especialment idoni per facilitar el desenvolupament d'aquests projectes, permetent canalitzar de manera eficient la iniciativa pública local en matèria de descarbonització i garantir el subministrament d'energia renovable de proximitat per

als consums municipals. Aquesta necessitat es veu reforçada en el context actual d'instabilitat energètica a escala internacional, que està provocant un increment significatiu del cost dels combustibles fòssils, amb una incidència especialment intensa en els territoris rurals. En conseqüència, esdevé imprescindible adoptar amb caràcter immediat mesures que afavoreixin la descarbonització i l'electrificació dels municipis, amb la finalitat d'incrementar-ne la resiliència davant les tensions geopolítiques i garantir la sostenibilitat econòmica i ambiental del territori.

L'adopció d'un decret llei es justifica, doncs, per la necessitat inajornable d'establir un marc excepcional que permeti actuar amb rapidesa i eficàcia davant una realitat que, si no s'aborda de manera immediata, pot esdevenir irreversible.

III. Estructura del Decret llei

El Decret llei es divideix en dos capítols i incorpora una disposició derogatòria i tres disposicions finals. El capítol primer, dedicat a les disposicions generals, inclou els articles 1 i 2, en els quals s'estableixen l'objecte i les finalitats del Decret llei i el seu àmbit d'aplicació.

El capítol II, relatiu a modificacions de disposicions legals amb afectació als municipis rurals, al seu torn, es divideix en dues seccions. La secció primera, dels articles 3 a 18, és relativa a les modificacions que s'introdueixen en el text refós de la Llei d'urbanisme, per tal de facilitar i simplificar el planejament dels municipis rurals. En primer terme, s'introdueix un nou article 47 *bis* al text refós de la Llei d'urbanisme, per tal de regular la delimitació de veïnats rurals tradicionals, de més de 100 anys d'antiguitat acreditada, on se situen construccions destinades a habitatge habitual que no disposen dels serveis urbanístics bàsics propis dels assentaments urbans. Tot seguit, mitjançant la introducció d'un nou article 57 *ter* al text refós, es regula un nou tipus de pla d'ordenació urbanística municipal, específic per als municipis rurals que presenten característiques de baixa densitat poblacional i escassa complexitat urbanística. Comparativament amb el pla d'ordenació urbanística municipal de caràcter ordinari, el contingut i la documentació del pla d'ordenació urbanística municipal rural se simplifiquen, així com el procediment per a la seva aprovació.

També s'incorpora un nou article 57 *quater*, que regula l'inventari d'edificacions en sòl no urbanitzable, que permet incloure les construccions que no tenen elements que calgui preservar i que, per tal de fomentar l'arrelament, es poden destinar a residència habitual i permanent, a activitats de creació artística o de producció artesanal, a activitats de transformació de productes agraris o forestals, a l'exercici de professions liberals —realitzades per persones amb residència habitual i permanent al municipi o a la comarca— i a equipaments socials. Aquests inventaris els aproven els ajuntaments, amb l'informe preceptiu de la comissió territorial d'urbanisme corresponent. Les actuacions permeses en aquestes construccions se subjecten únicament a una llicència municipal, que ha d'incorporar la justificació de la integració paisatgística. Dins aquestes actuacions permeses s'hi inclou l'ampliació de les construccions fins a una superfície resultant de 150 m².

D'altra banda, mitjançant la modificació de l'article 62 del text refós de la Llei d'urbanisme, aquesta secció regula un nou supòsit de normes de planejament urbanístic, destinades també als municipis rurals. En aquest sentit, s'estableix que els

municipis rurals puguin o bé instar del departament competent en matèria d'urbanisme o bé aprovar inicialment i definitivament, previ informe de la comissió territorial d'urbanisme competent, unes normes de planejament urbanístic de vigència indefinida, per tal de delimitar i qualificar el sòl urbà i el sòl no urbanitzable. El capítol inclou també la modificació de l'article 57 del text refós de la Llei d'urbanisme (TRLU) per establir que tant els plans d'ordenació urbanística municipal rural com les normes de planejament urbanístic de vigència indefinida queden exempts de l'obligació de reserva mínima de sòl per a la construcció d'habitatges de protecció pública.

L'article 17 modifica l'article 88 del text refós de la Llei d'urbanisme, per tal de garantir la publicació i tramesa de la informació a la direcció general competent en matèria d'urbanisme quan sigui l'ajuntament del municipi rural qui aprova les normes de planejament.

L'article 18 modifica la disposició transitòria tercera per tal d'eximir de les reserves d'habitatge de protecció pública els municipis rurals que no estiguin adaptats a la Llei d'urbanisme, en línia amb la modificació introduïda a l'apartat 3 de l'article 57.

Com a darrer punt de la secció primera, s'introdueix una disposició addicional trentena al text refós de la Llei d'urbanisme, per establir com han de realitzar l'adaptació al règim del pla d'ordenació urbanística municipal rural aquells municipis rurals que a l'entrada en vigor del Decret llei ja disposin de pla d'ordenació urbanística municipal.

La secció segona, amb els articles 19 i 20, incorpora altres modificacions amb incidència als municipis rurals. Concretament, l'article 19 modifica l'article 2 del Decret llei 3/2025, de 4 de març, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria de contractació pública, amb la voluntat de permetre contractar conjuntament l'elaboració del projecte i l'execució de les obres, tant en els contractes d'obra pública com en els d'edificació, en les obres situades en municipis rurals. L'article 20 modifica la disposició addicional vuitena de la Llei 16/2015, de 21 de juliol, de simplificació de l'activitat administrativa de l'Administració de la Generalitat i dels governs locals de Catalunya i d'impuls de l'activitat econòmica. La modificació té per objecte incloure els plans d'ordenació urbanística municipal rural entre els que són objecte d'una avaluació ambiental estratègica simplificada. La disposició final segona determina l'entrada en vigor del Decret llei l'endemà de la seva publicació.

Finalment, el Decret llei incorpora una disposició derogatòria i tres disposicions finals. Amb la finalitat de simplificar l'execució de projectes en sòl no urbanitzable, la disposició derogatòria suprimeix la lletra *b* de l'article 59 del Reglament sobre protecció de la legalitat urbanística, aprovat pel Decret 64/2014, de 13 de maig, per tal de no subjectar a un informe preceptiu de la comissió territorial d'urbanisme les actuacions en què no sigui exigible l'aprovació prèvia d'un projecte d'actuació específica per obtenir una llicència urbanística.

La primera disposició final modifica l'apartat 1 de la disposició addicional segona del text refós de la Llei 4/1985, de 29 de març, de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana, i hi afegeix un apartat 8, a fi d'adaptar el marc jurídic aplicable a Infraestructures de la Generalitat de Catalunya, SAU (Infraestructures.cat), per tal de possibilitar, però en cap cas obligar, que aquesta societat mercantil pugui ésser utilitzada com a mitjà propi, no únicament per l'Administració de la Generalitat de Catalunya i la resta d'entitats del seu

sector públic, sinó també pels ens locals de Catalunya que voluntàriament decideixin adherir-s'hi.

En el mateix sentit, i amb la voluntat de permetre que Energies Renovables Públiques de Catalunya, SAU (L'Energètica), pugui ser també mitjà propi dels ens locals, la disposició final segona afegeix un article 13 al Decret Llei 5/2025, de 25 de març, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria fiscal, de despeses de personal i altres d'administratives.

La disposició final tercera preveu l'entrada en vigor l'endemà de la publicació del Decret Llei.

IV. Intervenció normativa urgent i necessària

El caràcter extraordinari de la situació es desprèn clarament de la conjuminació de la situació d'envelliment de la població que pateixen els municipis rurals, lligat a una baixa natalitat i a una reduïda oferta d'habitatge permanent i habitual. També resta palesa aquesta situació extraordinària en relació amb l'estat dels seus instruments de planejament general, fet que evidencia la inadequació d'aquestes figures per als municipis rurals i la manca d'eines pròpies, que en molts casos implica la pèrdua d'oportunitats per a aquests municipis. També configura aquesta situació extraordinària la dificultat que presenten molts municipis rurals per a la gestió de la contractació pública perquè no disposen de mitjans suficients, fet que, al seu torn, deriva, en part, de la situació de despoblament i manca d'oferta d'habitatge enunciada anteriorment, així com per l'impacte immediat de l'encariment dels costos energètics, que exigeix l'adopció urgent de mesures que permetin als municipis avançar en la transició energètica i reduir la seva dependència dels combustibles fòssils.

Aquesta situació no només es caracteritza per la seva intensitat, sinó també per la seva persistència en el temps, fet que converteix la necessitat d'actuació no només en extraordinària, sinó també en urgent, atès que, si no s'actua amb contundència i celeritat sobre aquesta situació, es poden consolidar situacions i esdevenir irreversibles, com ara el despoblament total d'alguns municipis o la pèrdua d'oportunitats econòmiques i residencials en altres municipis, entre d'altres.

Tot el que s'ha exposat fa que sigui imprescindible aquesta intervenció normativa urgent del Govern, atès que la consecució dels objectius de repoblament amb la celeritat requerida no es pot assolir si es recorre al procediment normatiu ordinari. El contingut d'aquest Decret Llei és del tot respectuós amb els límits materials que per a aquest instrument estableixen l'article 64 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya i l'article 86 de la Constitució.

En ús de l'autorització que concedeix l'article 64 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, de conformitat amb l'article 38 de la Llei 13/2008, de 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, a proposta del conseller de la Presidència i de la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica, i amb la deliberació prèvia del Govern,

Decreto:

Capítol I

Disposicions generals

Article 1

Objecte i finalitat

Aquest Decret Llei té per objecte l'adopció de mesures urgents en relació amb els municipis rurals, amb les finalitats següents:

- a) Adaptar la normativa urbanística a les necessitats i la capacitat d'actuació dels municipis rurals.
- b) Garantir l'arrelament als municipis rurals, habilitant la planificació urbanística del seu creixement moderat en termes de població i d'activitat econòmica.
- c) Facilitar la contractació i l'execució d'obra pública.
- d) Simplificar l'execució de projectes en sòl no urbanitzable.

Article 2

Àmbit d'aplicació

Les determinacions del capítol II d'aquest Decret Llei són aplicables als municipis rurals. Als efectes d'aquesta disposició, la classificació d'un municipi com a municipi rural és la que resulti, en cada moment, de la definició prevista en la normativa reguladora de l'Estatut dels municipis rurals.

Capítol II

Modificacions de disposicions legals amb afectació als municipis rurals

Secció primera

Modificació del text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost

Article 3

Addició d'un nou article 47 *bis* al text refós de la Llei d'urbanisme

S'afegeix un article, el 47 *bis*, al text refós de la Llei d'urbanisme, amb el text següent:

"Article 47 *bis*

Veïnats rurals tradicionals

1. Els veïnats rurals tradicionals són aquells nuclis de població ubicats en sòl no urbanitzable de municipis rurals, amb antiguitat acreditada de més de 100 anys, on se situïn construccions destinades a habitatge habitual sense disposar dels serveis urbanístics bàsics propis dels assentaments urbans.
2. Els municipis rurals, mitjançant el seu instrument de planejament general o mitjançant un pla especial, poden delimitar els veïnats rurals i establir les normes per al manteniment del seu caràcter.

3. L'ús principal dels veïnats rurals tradicionals és el d'habitatge. El planejament que els ordeni pot admetre usos compatibles amb l'ús d'habitatge, sempre que aquests no desvirtuïn el caràcter de veïnat rural tradicional.
4. Les edificacions existents en els veïnats rurals tradicionals es poden rehabilitar i ampliar i se'n pot admetre la divisió horitzontal, de conformitat amb les condicions establertes pel planejament que les delimiti i ordeni.

També es poden admetre edificacions de nova planta per substituir les edificacions existents i per ocupar els espais buits accessibles des de la via pública que completin el veïnat rural tradicional delimitat.

5. En el procediment d'avaluació ambiental de l'instrument de planejament que delimiti o ordeni els veïnats rurals tradicionals s'ha de tenir en compte la integració paisatgística i preveure les mesures que siguin necessàries per corregir-ne l'impacte negatiu.
6. L'autorització d'usos i obres en els veïnats rurals tradicionals està únicament sotmesa a la tramitació d'una llicència municipal. En l'informe d'atorgament de les llicències d'obres corresponents s'ha de fer referència específicament a l'adequada integració paisatgística.”

Article 4

Modificació de l'article 55 del text refós de la Llei d'urbanisme

Es modifica l'apartat 1 de l'article 55 del text refós de la Llei d'urbanisme, que resta redactat de la manera següent:

“1. La planificació urbanística del territori es duu a terme mitjançant el planejament urbanístic general, que és integrat pels plans directors urbanístics, pels plans d'ordenació urbanística municipal i plans d'ordenació urbanística municipal rurals i per les normes de planejament urbanístic. Els programes d'actuació urbanística municipal són també part del planejament urbanístic general i el complementen.”

Article 5

Modificació de l'article 57 del text refós de la Llei d'urbanisme

Es modifica l'apartat 3 de l'article 57 del text refós de la Llei d'urbanisme, que resta redactat de la manera següent:

“3. Els plans d'ordenació urbanística municipal i les seves modificacions i revisions han de reservar per a la construcció d'habitatges de protecció pública el sòl suficient per al compliment dels objectius definits en la memòria social, que, com a mínim, ha de complir els percentatges del sostre que es qualifiqui per a l'ús residencial de nova implantació, destinats a la venda, al lloguer o a altres formes de cessió d'ús, següents:

- a) El sòl corresponent al 50% del sostre en actuacions de transformació urbanística del sòl urbanitzable.

b) El sòl corresponent al 40% del sostre en les actuacions que es realitzin en el sòl urbà no consolidat.

Resten exempts d'aquesta obligació mínima els plans d'ordenació urbanística municipal dels municipis que per llur escassa complexitat urbanística només distingeixen entre sòl urbà i sòl no urbanitzable. Aquesta exempció també s'aplica a les normes de planejament urbanístic dels municipis rurals i els plans d'ordenació urbanística municipal rurals. En el cas que es prevegin reserves, s'han de fer de manera proporcionada i adequada a les característiques del municipi i s'han de justificar en la documentació corresponent de l'instrument de planejament.

Com a mínim la meitat de les reserves de sòl a què fa referència aquest article s'han de destinar a habitatges de protecció pública en règim d'arrendament.”

Article 6

Addició d'un article 57 *ter* al text refós de la Llei d'urbanisme

S'afegeix un article, el 57 *ter*, al text refós de la Llei d'urbanisme, amb el text següent:

“Article 57 *ter*

Pla d'ordenació urbanística municipal rural

1. El pla d'ordenació urbanística municipal rural és l'instrument de planejament destinat als municipis rurals que presenten característiques de baixa densitat poblacional i escassa complexitat urbanística, d'acord amb el que estableix aquest article.

2. Els municipis rurals poden aprovar un pla d'ordenació urbanística municipal rural, a fi d'establir un marc d'ordenació integral que garanteixi la preservació del paisatge rural, la prestació adequada de serveis a la població i, si escau, la compleció del teixit urbà o el creixement residencial o econòmic de caràcter moderat amb la finalitat d'evitar el despoblament.

3. El pla d'ordenació urbanística municipal rural regula l'ordenació urbanística municipal amb l'abast mínim següent:

a) La delimitació i regulació del sòl urbà amb un grau de detall suficient per ordenar les trames urbanes existents i facilitar actuacions de millora.

b) La identificació del sòl urbanitzable destinat a operacions de compleció i creixement moderat que ha d'estar justificat a la memòria social, amb la possibilitat d'incloure'n l'ordenació detallada.

c) La regulació del sòl no urbanitzable per remissió a les determinacions del planejament, territorial, sectorial i director.

4. El contingut i la documentació del pla d'ordenació urbanística municipal rural pot adaptar-se a la realitat territorial del municipi, de conformitat amb els articles 58 *bis* i 59.5, i, en tot cas, té el mateix valor que un pla d'ordenació urbanística municipal.

5. La iniciativa per a la formulació del pla d'ordenació urbanística municipal rural correspon al Ple de l'Ajuntament corresponent.

6. En els municipis rurals, el pla d'ordenació urbanística municipal rural, d'acord amb la memòria social del document, pot incloure en el catàleg de masies i cases rurals l'inventari d'edificacions en sòl no urbanitzable, regulats a l'article 57 *quater*."

Article 7

Addició d'un article 57 *quater* al text refós de la Llei d'urbanisme

S'afegeix un article, el 57 *quater*, al text refós de la Llei d'urbanisme, amb el text següent:

"Article 57 *quater*

Inventari d'edificacions en sòl no urbanitzable

1. Els municipis rurals poden aprovar un inventari d'edificacions existents en sòl no urbanitzable per a aquelles construccions que no tenen elements a preservar de conformitat amb l'article 47.3. Les construccions incloses en aquest inventari, per les seves característiques, funcionalitat i accés, han de ser susceptibles de destinar-se als usos següents:

- a) Residència habitual i permanent de persones, sempre que la construcció formi part d'un conjunt habitat.
- b) Activitats de creació artística o de producció artesanal.
- c) Activitats de transformació de productes agraris o forestals.
- d) L'exercici de professions liberals realitzades per persones amb residència habitual i permanent al municipi o a la comarca.
- e) Equipaments socials.

Per a la implantació efectiva dels usos previstos en aquest apartat, es permet l'ampliació de la construcció existent fins a una superfície construïda resultant màxima de 150 m², sempre que se'n justifiqui la necessitat i s'acrediti documentalment una correcta integració paisatgística d'acord amb les característiques de l'entorn.

2. L'autorització d'usos i obres indicats a l'apartat 1 està únicament sotmesa a la tramitació d'una llicència municipal. En l'informe municipal per a l'atorgament de les llicències d'obres corresponents s'ha de fer referència específicament a l'adequada integració paisatgística.

3. L'aprovació de l'inventari correspon al Ple de l'Ajuntament, amb la tramitació prèvia d'un període d'informació pública d'una durada mínima d'un mes i l'emissió de l'informe preceptiu de la comissió territorial d'urbanisme competent.

4. L'inventari es pot integrar en l'instrument de planejament urbanístic general del municipi rural."

Article 8

Modificació de l'article 58 del text refós de la Llei d'urbanisme

S'afegeix un apartat, el 10, a l'article 58 del text refós de la Llei d'urbanisme, amb el text següent:

“10. En el pla d’ordenació urbanística municipal rural les determinacions previstes en aquest article es poden adaptar d’acord amb les previsions específiques establertes a l’article 58 *bis*.”

Article 9

Addició d’un article 58 *bis* al text refós de la Llei d’urbanisme

S’afegeix un article, el 58 *bis*, al text refós de la Llei d’urbanisme, amb el text següent:

“Article 58 *bis*

Determinacions del pla d’ordenació urbanística municipal rural

1. El pla d’ordenació urbanística municipal rural conté les determinacions pròpies del planejament urbanístic municipal, amb el grau de detall adequat a les seves característiques, i inclou com a mínim:

a) La classificació del sòl en urbà, urbanitzable i no urbanitzable, amb especial atenció a la preservació del sòl agrari, forestal i natural i a la continuïtat de les activitats econòmiques pròpies del medi rural.

b) La delimitació dels àmbits de gestió i sectors de planejament en sòl urbà i sòl urbanitzable destinats a operacions de compleció o creixements moderats quan resulti proporcional a l’escala municipal, amb la possibilitat d’incorporar-hi l’ordenació detallada i el seu desenvolupament per fases.

c) L’establiment d’estàndards urbanístics de sistemes generals d’espais lliures públics i equipaments adaptats a les necessitats reals del municipi.

d) La memòria social que justifiqui:

- la reserva d’habitatge amb protecció pública i,
- si escau, la justificació del creixement moderat previst.

2. Les determinacions del pla d’ordenació urbanística municipal rural han de garantir un desenvolupament equilibrat, la coherència territorial i la prestació adequada de serveis.

3. Si el pla d’ordenació urbanística municipal rural preveu sectors de planejament en sòl urbà no consolidat i urbanitzable a desenvolupar per mitjà de planejament derivat, ha d’establir unes reserves de sòl per destinar-les a sistemes urbanístics per a espais lliures i d’equipaments que, en conjunt, han de tenir una superfície mínima equivalent a 5 m² de sòl per cada 100 m² de sostre residencial. El pla d’ordenació urbanística municipal rural pot preveure que les cessions obligatòries es puguin substituir pel seu valor econòmic mitjançant un fons municipal destinat a l’adquisició i l’agrupació d’espais lliures i equipaments en emplaçaments estratègics.”

Article 10

Modificació de l’article 59 del text refós de la Llei d’urbanisme

S’afegeix un apartat, el 5, al text refós de la Llei d’urbanisme, amb el text següent:

“5. En el cas del pla d’ordenació urbanística municipal rural, la documentació es pot adaptar proporcionalment a la seva complexitat, mantenint el contingut essencial, i ha d’incloure com a mínim:

a) Memòria urbanística sintètica, amb descripció de la realitat territorial, les dinàmiques rurals, la morfologia urbana i els criteris generals d’ordenació.

b) Memòria social, amb l’anàlisi demogràfica, les necessitats d’habitatge i la justificació de les reserves d’habitatge amb protecció pública.

c) Estudi de mobilitat i accessibilitat adequat a les característiques i l’escala del municipi.

d) Normes urbanístiques, que regulin els usos, les condicions d’edificació, els criteris d’integració paisatgística i les condicions d’intervenció sobre les edificacions incloses a l’inventari.

e) Plànols de classificació i ordenació.

f) Documentació ambiental d’acord amb la normativa sectorial aplicable.

Article 11

Modificació de l’article 62 del text refós de la Llei d’urbanisme

1. Es modifica l’apartat 1 de l’article 62 del text refós de la Llei d’urbanisme, que resta redactat de la manera següent:

“1. Les normes de planejament urbanístic són instruments del planejament urbanístic general que supleixen els plans d’ordenació urbanística municipal en els supòsits de suspensió determinats per l’article 63 i en els supòsits de pèrdua de vigència.

Els municipis rurals poden aprovar inicialment i definitivament, amb l’informe preceptiu i vinculant de la comissió territorial d’urbanisme corresponent, normes de planejament urbanístic per tal de delimitar i qualificar el sòl urbà i el sòl no urbanitzable amb caràcter indefinit o bé sol·licitar al departament competent en matèria d’urbanisme l’elaboració i l’aprovació d’aquestes també amb caràcter indefinit. Això no obsta perquè, en qualsevol moment, el municipi afectat pugui procedir a la formulació i tramitació d’un pla d’ordenació urbanística municipal ordinari o rural.”

2. Es modifica l’apartat 4 de l’article 62 del text refós de la Llei d’urbanisme, que resta redactat de la manera següent:

“4. Correspon al departament competent en matèria d’urbanisme o al municipi rural corresponent la competència sobre les normes de planejament urbanístic, que contenen les determinacions corresponents als plans d’ordenació urbanística municipal i es componen dels documents necessaris per justificar les determinacions que incorporen i la funció per a la qual es dicten. Les normes s’han de redactar amb el grau de precisió adequat al pla que complementen o supleixen, de conformitat amb els preceptes corresponents d’aquesta Llei.

En el supòsit previst en el segon paràgraf de l'apartat 1, el contingut de les normes de planejament urbanístic dels municipis rurals es pot limitar a les determinacions i la documentació necessàries per permetre la gestió del sòl.”

Article 12

Modificació de l'article 67 del text refós de la Llei d'urbanisme

1. Es modifica la lletra *k* de l'article 67.1 del text refós de la Llei d'urbanisme, que resta redactada de la manera següent:

“k) Delimitació i ordenació dels veïnats rurals tradicionals en municipis rurals.”

2. S'afegeix una lletra, la *l*, a l'article 67.1 del text refós de la Llei d'urbanisme, amb el text següent:

“l) Qualsevol altra finalitat anàloga.”

Article 13

Modificació de l'article 80 del text refós de la Llei d'urbanisme

Es modifica la lletra *a* de l'article 80 del text refós de la Llei d'urbanisme, que resta redactada de la manera següent:

“a) Els plans d'ordenació urbanística municipal, inclosos els rurals, els programes d'actuació urbanística municipal i les normes de planejament urbanístic en els supòsits de suspensió determinats per l'article 63 i en els supòsits de pèrdua de vigència, l'aprovació definitiva dels quals no correspongui a la Comissió de Territori de Catalunya, i en les normes de planejament urbanístic de municipis rurals quan aquest hagi optat per l'elaboració i aprovació pel departament competent en matèria d'urbanisme.”

Article 14

Modificació de l'article 81 del text refós de la Llei d'urbanisme

S'afegeix una lletra, la *f*, a l'apartat 1 de l'article 81 del text refós de la Llei d'urbanisme, amb el text següent:

“f) Normes de planejament urbanístic dels municipis rurals quan no hagin optat per l'elaboració i aprovació pel departament competent en matèria d'urbanisme.”

Article 15

Modificació de l'article 84 del text refós de la Llei d'urbanisme

1. Es modifica l'apartat 1 de l'article 84 del text refós de la Llei d'urbanisme, que resta redactat de la manera següent:

“1. L'aprovació inicial i definitiva de les normes de planejament urbanístic correspon a la comissió territorial d'urbanisme competent en els supòsits de suspensió determinats per l'article 63 i en els supòsits de pèrdua de vigència, d'ofici o a proposta dels ens locals, llevat que l'àmbit territorial de les normes afecti més d'una comissió, en el qual cas correspon a la Comissió de Territori de Catalunya.

També correspon a la comissió territorial d'urbanisme competent l'aprovació inicial i definitiva de les normes de planejament urbanístic en els supòsits de municipis rurals de l'article 62.1 quan els municipis hagin sol·licitat al departament competent en matèria d'urbanisme l'aprovació d'aquestes.”

2. Es modifica l'apartat 2 de l'article 84 del text refós de la Llei d'urbanisme, que resta redactat de la manera següent:

“2. Els tràmits d'informació pública i d'audiència als ens locals afectats i als altres organismes que hagin d'emetre informe preceptiu amb relació a les normes de planejament urbanístic, en els supòsits de suspensió determinats per l'article 63 i en els supòsits de pèrdua de vigència, s'ajusten al que estableix l'article 85 per a la tramitació dels plans d'ordenació urbanística municipal, llevat que, per raons d'urgència apreciades pel Govern, un cop vist l'informe previ de la Comissió de Territori de Catalunya, i havent escoltat els ens locals afectats, la Comissió de Territori de Catalunya acordi l'entrada en vigor de les normes prescindint d'aquests tràmits, cas en què ha de fixar un termini concret de vigència, dins el qual s'han de complir adequadament els tràmits esmentats.”

3. S'afegeix un apartat, el 3, a l'article 84 del text refós de la Llei d'urbanisme, amb el text següent:

“3. Els municipis rurals, en el supòsit del segon paràgraf de l'article 62.1, poden aprovar inicialment i definitivament normes de planejament urbanístic, amb l'informe preceptiu i vinculant de la comissió territorial d'urbanisme corresponent. L'expedient s'ha de sotmetre a informació pública per termini d'un mes i, si escau, l'expedient ha de contenir el document ambiental estratègic.”

Article 16

Modificació de l'article 88 del text refós de la Llei d'urbanisme

Es modifica l'article 88 del text refós de la Llei d'urbanisme, que resta redactat de la manera següent:

“Article 88

Lliurament de la documentació dels instruments de planejament aprovats pels ajuntaments

Les administracions locals competents, un cop els instruments de planejament hagin estat aprovats definitivament, han de lliurar en el termini d'un mes a les comissions territorials d'urbanisme que escaiguin, als efectes d'informació, coordinació i arxivament, la documentació tècnica i administrativa completa. Aquest lliurament és condició per a la publicació de l'acord d'aprovació definitiva d'aquests plans, el contingut dels quals ha de ser consultable telemàticament al Registre urbanístic de Catalunya, sens perjudici del règim de comunicació d'acords regulat per la legislació municipal i de règim local de Catalunya.”

Article 17

Modificació de la disposició transitòria tercera del text refós de la Llei d'urbanisme

Es modifica la lletra *b* de l'apartat 3 de la disposició transitòria tercera del text refós de la Llei d'urbanisme, que resta redactat de la manera següent:

b) En tots els municipis, a excepció dels municipis rurals, a les modificacions del planejament general que impliquin un canvi de la classificació del sòl no urbanitzable amb la finalitat d'incloure-hi nous usos residencials, sempre que la modificació no estigui aprovada inicialment en el moment de l'entrada en vigor de la Llei 10/2004.

Article 18

Addició d'una disposició addicional al text refós de la Llei d'urbanisme

1. S'afegeix una disposició addicional, la trentena, al text refós de la Llei d'urbanisme, amb el text següent:

“Disposició addicional trentena

Adaptació dels plans d'ordenació urbanística municipal vigents al règim del pla d'ordenació urbanística municipal rural

1. Els municipis que tinguin aprovat definitivament un pla d'ordenació urbanística municipal amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta disposició i que tinguin la condició de municipi rural poden adaptar el seu planejament al règim del pla d'ordenació urbanística municipal rural mitjançant la tramitació d'una revisió del seu planejament.

2. La revisió a què fa referència l'apartat anterior pot limitar el seu abast i contingut a les determinacions estrictament necessàries per a l'adaptació al règim del pla d'ordenació urbanística municipal rural i, en tot cas, ha d'incloure com a documentació mínima:

a) La delimitació del sòl urbà i, si escau, la identificació dels possibles creixements o operacions de compleció.

b) La memòria social, amb l'anàlisi de les necessitats residencials i la justificació, si escau, de les reserves d'habitatge amb protecció pública.

c) El catàleg de masies i cases rurals i, si escau, l'inventari d'edificacions en sòl no urbanitzable.

d) La resta de documentació imprescindible per garantir la coherència del pla adaptat, en els termes que preveu l'article 59.4.

3. La revisió del pla d'ordenació urbanística municipal s'ha de subjectar a la mateixa tramitació que la prevista per al pla d'ordenació urbanística municipal rural, d'acord amb el que estableixen aquesta Llei i la normativa urbanística i ambiental que sigui aplicable.

4. La revisió tramitada d'acord amb aquesta disposició no té la consideració de revisió integral del pla d'ordenació urbanística municipal a efectes de l'exigència de nova formulació completa del planejament, sens perjudici del compliment de les garanties ambientals i de participació que resultin exigibles.”

Secció segona

Altres modificacions

Article 19

Modificació de l'article 2 del Decret llei 3/2025, de 4 de març, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria de contractació pública

S'afegeix una lletra, la *g*, a l'apartat 1 de l'article 2 del Decret llei 3/2025, de 4 de març, amb el text següent:

“g) En les obres situades en municipis rurals, de conformitat amb la definició establerta a la Llei 8/2025, de 30 de juliol, de l'Estatut de municipis rurals.”

Article 20

Modificació de la disposició addicional vuitena de la Llei 16/2015, del 21 de juliol, de simplificació de l'activitat administrativa de l'Administració de la Generalitat i dels governs locals de Catalunya i d'impuls de l'activitat econòmica

S'afegeix un punt, el cinquè, a la lletra *b* de l'apartat 6 de la disposició addicional vuitena de la Llei 16/2015, de 21 de juliol, amb el text següent:

“Cinquè. Els plans d'ordenació urbanística municipal rural, així com les seves modificacions.”

Disposició derogatòria

Es deroga la lletra *b* de l'apartat 1 de l'article 59 del Reglament sobre protecció de la legalitat urbanística, aprovat pel Decret 64/2014, de 13 de maig.

Disposició final primera

Modificació del text refós de la Llei 4/1985, de 29 de març, de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana

1. Es modifica l'apartat 1 de la disposició addicional segona del text refós de la Llei 4/1985, de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana, aprovat pel Decret legislatiu 2/2002, de 24 de desembre, que queda redactat en els termes següents:

“1. L'empresa pública Infraestructures de la Generalitat de Catalunya, SAU, és una societat mercantil amb participació majoritària de la Generalitat, en els termes que defineix el punt *b.2* de l'article 1.”

2. S'afegeix un apartat, el 8, a la disposició addicional segona del text refós de la Llei 4/1985, de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana, aprovat pel Decret legislatiu 2/2002, de 24 de desembre, amb el text següent:

“8. Els Estatuts de l'empresa pública Infraestructures de la Generalitat de Catalunya, SAU, poden establir la seva condició de mitjà propi personificat de les entitats locals de Catalunya i dels ens o entitats del seu sector públic que tinguin la consideració de poders

adjudicadors. A aquest efecte, els Estatuts han de regular les condicions de participació d'aquestes entitats en el capital social i en els òrgans de govern per garantir el control anàleg conjunt, d'acord amb la normativa de contractes del sector públic. La condició de mitjà propi personificat respecte d'aquestes entitats habilita l'empresa pública per executar, en el marc dels encàrrecs que aquestes li efectuïn, les actuacions compreses en el seu objecte social, tant les previstes a la lletra *a* com a la lletra *b* de l'apartat 2 d'aquesta disposició.

Disposició final segona

Modificació del Decret Llei 5/2025, de 25 de març, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria fiscal, de despeses de personal i altres d'administratives

S'afegeix un article, el 13, al Decret Llei 5/2025, de 25 de març, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria fiscal, de despeses de personal i altres d'administratives, que queda redactat en els termes següents:

"Article 13

Prestació de serveis i subministraments d'energia per part de L'Energètica a les entitats locals de Catalunya

Els Estatuts de la societat Energies Renovables Públiques de Catalunya, SAU (L'Energètica), poden establir la seva condició de mitjà propi personificat de les entitats locals de Catalunya i dels ens o entitats del seu sector públic que tinguin la consideració de poders adjudicadors. A aquest efecte, els Estatuts han de regular les condicions de participació d'aquestes entitats en el capital social i en els òrgans de govern per garantir el control anàleg conjunt, d'acord amb la normativa de contractes del sector públic. La condició de mitjà propi personificat respecte d'aquestes entitats habilita l'empresa pública per executar, en el marc dels encàrrecs que aquestes li efectuïn, les actuacions compreses en el seu objecte social."

Disposició final tercera

Entrada en vigor

Aquest Decret Llei entra en vigor l'endemà de la publicació al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Barcelona, 5 de maig de 2026

Salvador Illa i Roca

President de la Generalitat de Catalunya

Albert Dalmau Miranda

Conseller de la Presidència

Sílvia Paneque i Sureda

Consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica

DISPOSICIONS GENERALS

DEPARTAMENT DE LA PRESIDÈNCIA

Decret llei 6/2026, de 5 de maig, de mesures urgents en l'àmbit urbanístic i de la contractació en relació amb els municipis rurals

El president de la Generalitat de Catalunya

L'article 67.6.a de l'Estatut d'autonomia de Catalunya estableix que els decrets llei són promulgats, en nom del rei, pel president o presidenta de la Generalitat.

D'acord amb això, promulgo aquest

Decret llei

Exposició de motius

I. Estatut d'autonomia i competències de la Generalitat de Catalunya

D'acord amb l'article 160 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de règim local que, respectant el principi d'autonomia local, inclou —entre altres aspectes— la determinació de les competències i de les potestats pròpies dels municipis i dels altres ens locals en els àmbits especificats per l'article 84 del mateix Estatut, entre els quals hi ha el de l'ordenació i la gestió del territori i l'urbanisme.

A més, en l'àmbit de l'ordenació del territori, l'article 149.1.b i e de l'Estatut preveu que correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre l'establiment i la regulació de les figures de planejament territorial i del procediment per tramitar-les i aprovar-les, i sobre la determinació de mesures específiques de promoció de l'equilibri territorial, demogràfic, socioeconòmic i ambiental, entre altres aspectes.

Al seu torn, l'article 149.5 determina que correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'urbanisme, la qual, entre altres aspectes, abraça la regulació dels instruments de planejament.

Per la seva banda, l'article 144 atribueix a la Generalitat la competència compartida en matèria de medi ambient, i l'article 159, la competència exclusiva sobre les normes de procediment administratiu que derivin de les particularitats del dret substantiu de Catalunya o de les especialitats de l'organització de la Generalitat, així com sobre les regles d'execució, modificació i extinció dels contractes de l'Administració, en allò no afectat per l'article 149.1.18 de la Constitució.

En aquest sentit, l'aprovació pel Parlament de Catalunya de la Llei 8/2025, de 30 de juliol, de l'Estatut de municipis rurals, ha marcat una fita en establir una sèrie de mesures per contribuir a millorar les condicions de vida de la ciutadania que viu en municipis rurals i vol ésser una eina normativa eficaç per garantir l'arrelament de les persones que hi viuen i per afavorir el repoblament i l'equilibri territorial. La Llei també pretén que les mesures que inclou siguin eficaces i duradores, i vol aprofitar els nous contextos generats a escala global i local per afavorir el desenvolupament social i econòmic de les zones rurals catalanes.

El títol IV, relatiu a les mesures per al millorament dels serveis, la lluita contra el despoblament i el foment general dels municipis rurals, inclou en el capítol I diverses mesures referides a l'ordenació territorial, l'urbanisme, el patrimoni i l'habitatge.

Al seu torn, la disposició addicional sisena de la Llei 8/2025 recull una sèrie de manaments de caràcter organitzatiu amb propostes concretes d'adaptació de la normativa per implantar reglamentàriament i

CVE-DOGC-A-26125096-2026

legislativament. En concret, s'hi estableix que s'han de desenvolupar propostes per als municipis rurals amb relació a nous models de gestió urbanística específics per als nuclis de població amb poca població i en recessió, entre d'altres.

II. Situació dels municipis rurals

Les mesures que aquest Decret Llei inclou responen a la situació crítica que pateixen els municipis rurals, marcada per l'agreuement del desequilibri territorial i el despoblament en termes relatius, amb conseqüències directes sobre la cohesió social, l'activitat econòmica i la preservació del patrimoni. Afrontar aquesta realitat requereix l'adopció immediata de mesures extraordinàries i urgents tant en l'àmbit urbanístic com en el de la contractació, per tal de revertir la tendència negativa abans no s'assoleixin nivells irreversibles.

La rigidesa dels instruments de planejament vigents i la lentitud dels procediments administratius dificulten atendre problemàtiques immediates en aquests municipis com la manca d'habitatge accessible, l'abandonament d'edificacions o la dificultat per implantar noves activitats econòmiques sostenibles compatibles amb el medi rural. En aquest context, és imprescindible una actuació normativa urgent que permeti actualitzar els instruments de planejament vigent, revitalitzar nuclis de població i adaptar el marc urbanístic a les necessitats reals del territori.

La magnitud d'aquesta realitat queda evidenciada per les dades del Mapa urbanístic de Catalunya. Dels 947 municipis catalans, 587 —el 62% del total— tenen menys de 2.000 habitants, i d'aquests, 328 no superen els 500 habitants, representant per si sols el 34,6% de tots els municipis del país. En conjunt, aglutinen una població d'aproximadament 345.000 persones, un volum que, malgrat ser modest en termes relatius, habita un territori de gran extensió i valor paisatgístic, ecològic i patrimonial que cal preservar i dinamitzar.

La inadequació de l'actual regulació dels instruments de planejament general queda igualment palesa en l'anàlisi dels instruments vigents en aquests municipis. En termes globals, el 56% dels municipis de menys de 2.000 habitants té el seu planejament vigent aprovat fa més de quinze anys, i el 26%, fa més de vint-i-cinc, amb una antiguitat mitjana de gairebé vint anys. Aquesta obsolescència estructural fa inviable que els instruments existents puguin donar resposta als reptes actuals del territori rural sense una reforma normativa urgent i orientada a aquesta finalitat concreta.

Aquesta inviabilitat és evident també si s'analitza la tipologia d'instrument de planejament urbanístic general d'aquests municipis. S'observa que tan sols el 45% dels municipis de menys de 2.000 habitants disposen de pla d'ordenació urbanística municipal vigent, contra el 51% dels municipis que disposen de normes subsidiàries, una figura pensada per a situacions provisionals. Alhora, tres de cada quatre d'aquestes normes subsidiàries van ser aprovades abans de l'any 2010.

En resposta a aquesta realitat, el present Decret Llei introdueix dues noves possibilitats de regular el planejament general als municipis rurals, que suposen una adaptació del model de planejament fins ara aplicable.

D'una banda, el pla d'ordenació urbanística municipal rural (POUM rural) ofereix un instrument propi, simplificat i adaptat a les necessitats d'aquests municipis, que permet ordenar creixements moderats o complecions amb una avaluació ambiental simplificada i una tramitació més àgil que el POUM ordinari —entenen per creixement moderat el que es justifiqui en el mateix instrument de planejament, sense fer referència al concepte de creixement moderat del planejament territorial. El POUM rural permet actualitzar el planejament general amb una simplificació de la documentació de què s'ha d'acompanyar, simplificació que deriva principalment de l'adaptació proporcional del contingut a la complexitat del municipi, així com a la subjecció al procediment d'avaluació ambiental simplificada. Per coherència, es modifica la disposició addicional vuitena de la Llei 16/2015, de 21 de juliol, de simplificació de l'activitat administrativa de l'Administració de la Generalitat i dels governs locals de Catalunya i d'impuls de l'activitat econòmica, establint que els plans d'ordenació urbanística municipal rural se sotmeten a una avaluació ambiental estratègica simplificada. Aquesta adaptació s'ajusta al que preveu la legislació ambiental per als plans d'extensió reduïda, atès el seu baix impacte transformador, i evita demores innecessàries en la tramitació. En tot cas, resta garantida la tutela ambiental, ja que l'òrgan ambiental competent pot requerir-ne una avaluació ordinària si en algun cas es preveuen efectes significatius sobre el medi.

També es flexibilitza l'obligació de reserves per a habitatge de protecció pública per tal d'adequar-la a la realitat d'aquests municipis, de manera proporcionada i adequada a llurs característiques, amb la justificació expressa en la documentació corresponent.

Per l'altra, s'incorpora la possibilitat que l'ordenació dels municipis rurals s'efectuï mitjançant normes de planejament urbanístic amb una vigència indefinida, que poden tramitar els municipis o sol·licitar-ne l'elaboració i l'aprovació al departament competent en matèria d'urbanisme de l'Administració de la

Generalitat.

Alhora, per tal de fer front tant a l'abandonament de construccions com a la manca d'habitatge per als residents d'aquests municipis, el Decret llei preveu la regulació d'un inventari de construccions en sòl no urbanitzable i la creació dels veïnats rurals tradicionals. Aquestes mesures constitueixen eines de flexibilitat que permeten donar una resposta àgil i efectiva a problemàtiques que s'arrossegueu des de fa dècades i que els instruments de planejament convencionals no han pogut resoldre. Molts municipis rurals acumulen situacions consolidades d'edificacions en sòl no urbanitzable destinades a habitatge habitual, a activitats artesanals o a equipaments comunitaris que resten en una situació d'incertesa jurídica permanent perquè el planejament vigent —sovint unes normes subsidiàries aprovades fa més de vint anys— no els ofereix cap sortida. L'inventari permet reconèixer i regularitzar aquestes situacions amb criteris paisatgístics i de funcionalitat, amb la possibilitat inclús d'ampliar les construccions fins a 150 m². D'altra banda, la figura dels veïnats rurals atorga cobertura als nuclis de població en sòl no urbanitzable que han mantingut una vida comunitària real, però que fins ara restaven en un buit legal. Amb aquests instruments, el Decret llei no només simplifica la tramitació futura tot garantint-ne l'adequació paisatgística, en tant que subjecta les actuacions en les construccions en l'inventari o en els veïnats rurals tradicionals a una llicència municipal, sinó que ofereix solucions concretes a situacions existents que cap de les figures actuals no ha estat capaç d'abordar.

El Decret llei també incorpora mesures en matèria de contractació pública, no només per ajudar a revertir la situació de despoblament i reequilibri territorial, sinó també per adaptar les exigències de la normativa de contractació a la situació dels municipis rurals. Els municipis rurals de Catalunya, especialment aquells amb menys de 2.000 habitants, sovint afronten dificultats significatives en la gestió de la contractació pública perquè no disposen dels mitjans humans, materials i pressupostaris necessaris per poder complir tots els requisits i dur a terme les gestions administratives que exigeix la llei. En aquest sentit, aquest Decret llei incorpora mesures relatives a la simplificació de la contractació per als municipis rurals, mesures complementàries de les previstes per l'Estatut de municipis rurals, aprovat per la Llei 8/2025, de 30 de juliol.

Concretament, aquest Decret llei habilita els municipis rurals per tal que puguin licitar conjuntament l'elaboració del projecte i l'execució tant en contractes d'obra pública com en contractes d'edificació, amb la finalitat de simplificar els procediments de contractació i reduir-ne els terminis de tramitació.

Així mateix, el Decret llei incorpora la previsió que Infraestructures de la Generalitat de Catalunya, SAU, pugui actuar com a mitjà propi dels ens locals de Catalunya, d'acord amb la normativa de contractació pública. Aquesta mesura respon a la necessitat extraordinària i urgent derivada de les limitacions tècniques, materials i organitzatives que afecten especialment els municipis de menor dimensió, i en particular els municipis rurals, i té per objecte facilitar l'execució d'actuacions públiques mitjançant l'encàrrec directe a aquest ens instrumental, sense necessitat de recórrer als procediments de licitació. En aquest sentit, la mesura permet posar a disposició dels ens locals un instrument de gestió especialitzat que, de manera centralitzada i eficient, pot assumir la preparació, licitació, l'execució i el seguiment d'obres i actuacions en matèria d'infraestructures i equipaments públics, i així contribueix a superar les dificultats estructurals que actualment en limiten la capacitat d'actuació.

En aquest mateix sentit, i atenent l'impacte creixent del cost de l'energia sobre els municipis, és necessari impulsar mesures que facilitin la transició energètica en l'àmbit local. Aquesta transició es concreta, principalment, en la implantació d'instal·lacions de generació d'energia renovable en cobertes i terrenys de titularitat municipal, en el desplegament d'infraestructures de recàrrega de vehicles elèctrics i en l'execució d'actuacions d'eficiència energètica en equipaments públics. Tanmateix, es tracta d'actuacions que presenten una notable complexitat tècnica i jurídica, especialment en les fases de preparació, licitació i execució, la qual cosa, unida a la limitada capacitat administrativa i de recursos dels municipis, especialment els rurals, en dificulta de manera significativa la implementació efectiva.

En aquest context, la possibilitat que la societat Energies Renovables Públiques de Catalunya, SAU (L'Energètica), actuï com a mitjà propi de les entitats locals es configura com un instrument especialment idoni per facilitar el desenvolupament d'aquests projectes, permetent canalitzar de manera eficient la iniciativa pública local en matèria de descarbonització i garantir el subministrament d'energia renovable de proximitat per als consums municipals. Aquesta necessitat es veu reforçada en el context actual d'inestabilitat energètica a escala internacional, que està provocant un increment significatiu del cost dels combustibles fòssils, amb una incidència especialment intensa en els territoris rurals. En conseqüència, esdevé imprescindible adoptar amb caràcter immediat mesures que afavoreixin la descarbonització i l'electrificació dels municipis, amb la finalitat d'incrementar-ne la resiliència davant les tensions geopolítiques i garantir la sostenibilitat econòmica i ambiental del territori.

L'adopció d'un decret llei es justifica, doncs, per la necessitat inajornable d'establir un marc excepcional que permeti actuar amb rapidesa i eficàcia davant una realitat que, si no s'aborda de manera immediata, pot esdevenir irreversible.

III. Estructura del Decret Llei

El Decret Llei es divideix en dos capítols i incorpora una disposició derogatòria i tres disposicions finals. El capítol primer, dedicat a les disposicions generals, inclou els articles 1 i 2, en els quals s'estableixen l'objecte i les finalitats del Decret Llei i el seu àmbit d'aplicació.

El capítol II, relatiu a modificacions de disposicions legals amb afectació als municipis rurals, al seu torn, es divideix en dues seccions. La secció primera, dels articles 3 a 18, és relativa a les modificacions que s'introdueixen en el text refós de la Llei d'urbanisme, per tal de facilitar i simplificar el planejament dels municipis rurals. En primer terme, s'introdueix un nou article 47 *bis* al text refós de la Llei d'urbanisme, per tal de regular la delimitació de veïnats rurals tradicionals, de més de 100 anys d'antiguitat acreditada, on se situen construccions destinades a habitatge habitual que no disposen dels serveis urbanístics bàsics propis dels assentaments urbans. Tot seguit, mitjançant la introducció d'un nou article 57 *ter* al text refós, es regula un nou tipus de pla d'ordenació urbanística municipal, específic per als municipis rurals que presenten característiques de baixa densitat poblacional i escassa complexitat urbanística. Comparativament amb el pla d'ordenació urbanística municipal de caràcter ordinari, el contingut i la documentació del pla d'ordenació urbanística municipal rural se simplifiquen, així com el procediment per a la seva aprovació.

També s'incorpora un nou article 57 *quater*, que regula l'inventari d'edificacions en sòl no urbanitzable, que permet incloure les construccions que no tenen elements que calgui preservar i que, per tal de fomentar l'arrelament, es poden destinar a residència habitual i permanent, a activitats de creació artística o de producció artesanal, a activitats de transformació de productes agraris o forestals, a l'exercici de professions liberals —realitzades per persones amb residència habitual i permanent al municipi o a la comarca— i a equipaments socials. Aquests inventaris els aproven els ajuntaments, amb l'informe preceptiu de la comissió territorial d'urbanisme corresponent. Les actuacions permeses en aquestes construccions se subjecten únicament a una llicència municipal, que ha d'incorporar la justificació de la integració paisatgística. Dins aquestes actuacions permeses s'hi inclou l'ampliació de les construccions fins a una superfície resultant de 150 m².

D'altra banda, mitjançant la modificació de l'article 62 del text refós de la Llei d'urbanisme, aquesta secció regula un nou supòsit de normes de planejament urbanístic, destinades també als municipis rurals. En aquest sentit, s'estableix que els municipis rurals puguin o bé instar del departament competent en matèria d'urbanisme o bé aprovar inicialment i definitivament, previ informe de la comissió territorial d'urbanisme competent, unes normes de planejament urbanístic de vigència indefinida, per tal de delimitar i qualificar el sòl urbà i el sòl no urbanitzable. El capítol inclou també la modificació de l'article 57 del text refós de la Llei d'urbanisme (TRLU) per establir que tant els plans d'ordenació urbanística municipal rural com les normes de planejament urbanístic de vigència indefinida queden exempts de l'obligació de reserva mínima de sòl per a la construcció d'habitatges de protecció pública.

L'article 17 modifica l'article 88 del text refós de la Llei d'urbanisme, per tal de garantir la publicació i tramesa de la informació a la direcció general competent en matèria d'urbanisme quan sigui l'ajuntament del municipi rural qui aprova les normes de planejament.

L'article 18 modifica la disposició transitòria tercera per tal d'eximir de les reserves d'habitatge de protecció pública els municipis rurals que no estiguin adaptats a la Llei d'urbanisme, en línia amb la modificació introduïda a l'apartat 3 de l'article 57.

Com a darrer punt de la secció primera, s'introdueix una disposició addicional trentena al text refós de la Llei d'urbanisme, per establir com han de realitzar l'adaptació al règim del pla d'ordenació urbanística municipal rural aquells municipis rurals que a l'entrada en vigor del Decret Llei ja disposin de pla d'ordenació urbanística municipal.

La secció segona, amb els articles 19 i 20, incorpora altres modificacions amb incidència als municipis rurals. Concretament, l'article 19 modifica l'article 2 del Decret Llei 3/2025, de 4 de març, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria de contractació pública, amb la voluntat de permetre contractar conjuntament l'elaboració del projecte i l'execució de les obres, tant en els contractes d'obra pública com en els d'edificació, en les obres situades en municipis rurals. L'article 20 modifica la disposició addicional vuitena de la Llei 16/2015, de 21 de juliol, de simplificació de l'activitat administrativa de l'Administració de la Generalitat i dels governs locals de Catalunya i d'impuls de l'activitat econòmica. La modificació té per objecte incloure els plans d'ordenació urbanística municipal rural entre els que són objecte d'una avaluació ambiental estratègica simplificada. La disposició final segona determina l'entrada en vigor del Decret Llei l'endemà de la seva publicació.

Finalment, el Decret Llei incorpora una disposició derogatòria i tres disposicions finals. Amb la finalitat de simplificar l'execució de projectes en sòl no urbanitzable, la disposició derogatòria suprimeix la lletra *b* de

CVE-DOGC-A-26125096-2026

l'article 59 del Reglament sobre protecció de la legalitat urbanística, aprovat pel Decret 64/2014, de 13 de maig, per tal de no subjectar a un informe preceptiu de la comissió territorial d'urbanisme les actuacions en què no sigui exigible l'aprovació prèvia d'un projecte d'actuació específica per obtenir una llicència urbanística.

La primera disposició final modifica l'apartat 1 de la disposició addicional segona del text refós de la Llei 4/1985, de 29 de març, de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana, i hi afegeix un apartat 8, a fi d'adaptar el marc jurídic aplicable a Infraestructures de la Generalitat de Catalunya, SAU (Infraestructures.cat), per tal de possibilitar, però en cap cas obligar, que aquesta societat mercantil pugui ésser utilitzada com a mitjà propi, no únicament per l'Administració de la Generalitat de Catalunya i la resta d'entitats del seu sector públic, sinó també pels ens locals de Catalunya que voluntàriament decideixin adherir-s'hi.

En el mateix sentit, i amb la voluntat de permetre que Energies Renovables Públiques de Catalunya, SAU (L'Energètica), pugui ser també mitjà propi dels ens locals, la disposició final segona afegeix un article 13 al Decret llei 5/2025, de 25 de març, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria fiscal, de despeses de personal i altres d'administratives.

La disposició final tercera preveu l'entrada en vigor l'endemà de la publicació del Decret llei.

IV. Intervenció normativa urgent i necessària

El caràcter extraordinari de la situació es desprèn clarament de la conjuminació de la situació d'envelliment de la població que pateixen els municipis rurals, lligat a una baixa natalitat i a una reduïda oferta d'habitatge permanent i habitual. També resta palesa aquesta situació extraordinària en relació amb l'estat dels seus instruments de planejament general, fet que evidencia la inadequació d'aquestes figures per als municipis rurals i la manca d'eines pròpies, que en molts casos implica la pèrdua d'oportunitats per a aquests municipis. També configura aquesta situació extraordinària la dificultat que presenten molts municipis rurals per a la gestió de la contractació pública perquè no disposen de mitjans suficients, fet que, al seu torn, deriva, en part, de la situació de despoblament i manca d'oferta d'habitatge enunciada anteriorment, així com per l'impacte immediat de l'encariment dels costos energètics, que exigeix l'adopció urgent de mesures que permetin als municipis avançar en la transició energètica i reduir la seva dependència dels combustibles fòssils.

Aquesta situació no només es caracteritza per la seva intensitat, sinó també per la seva persistència en el temps, fet que converteix la necessitat d'actuació no només en extraordinària, sinó també en urgent, atès que, si no s'actua amb contundència i celeritat sobre aquesta situació, es poden consolidar situacions i esdevenir irreversibles, com ara el despoblament total d'alguns municipis o la pèrdua d'oportunitats econòmiques i residencials en altres municipis, entre d'altres.

Tot el que s'ha exposat fa que sigui imprescindible aquesta intervenció normativa urgent del Govern, atès que la consecució dels objectius de repoblament amb la celeritat requerida no es pot assolir si es recorre al procediment normatiu ordinari. El contingut d'aquest Decret llei és del tot respectuós amb els límits materials que per a aquest instrument estableixen l'article 64 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya i l'article 86 de la Constitució.

En ús de l'autorització que concedeix l'article 64 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, de conformitat amb l'article 38 de la Llei 13/2008, de 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, a proposta del conseller de la Presidència i de la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica, i amb la deliberació prèvia del Govern,

Decreto:

Capítol I

Disposicions generals

Article 1

Objecte i finalitat

Aquest Decret llei té per objecte l'adopció de mesures urgents en relació amb els municipis rurals, amb les

finalitats següents:

- a) Adaptar la normativa urbanística a les necessitats i la capacitat d'actuació dels municipis rurals.
- b) Garantir l'arrelament als municipis rurals, habilitant la planificació urbanística del seu creixement moderat en termes de població i d'activitat econòmica.
- c) Facilitar la contractació i l'execució d'obra pública.
- d) Simplificar l'execució de projectes en sòl no urbanitzable.

Article 2

Àmbit d'aplicació

Les determinacions del capítol II d'aquest Decret llei són aplicables als municipis rurals. Als efectes d'aquesta disposició, la classificació d'un municipi com a municipi rural és la que resulti, en cada moment, de la definició prevista en la normativa reguladora de l'Estatut dels municipis rurals.

Capítol II

Modificacions de disposicions legals amb afectació als municipis rurals

Secció primera

Modificació del text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost

Article 3

Addició d'un nou article 47 *bis* al text refós de la Llei d'urbanisme

S'afegeix un article, el 47 *bis*, al text refós de la Llei d'urbanisme, amb el text següent:

"Article 47 *bis*

Veïnats rurals tradicionals

1. Els veïnats rurals tradicionals són aquells nuclis de població ubicats en sòl no urbanitzable de municipis rurals, amb antiguitat acreditada de més de 100 anys, on se situïn construccions destinades a habitatge habitual sense disposar dels serveis urbanístics bàsics propis dels assentaments urbans.
2. Els municipis rurals, mitjançant el seu instrument de planejament general o mitjançant un pla especial, poden delimitar els veïnats rurals i establir les normes per al manteniment del seu caràcter.
3. L'ús principal dels veïnats rurals tradicionals és el d'habitatge. El planejament que els ordeni pot admetre usos compatibles amb l'ús d'habitatge, sempre que aquests no desvirtuin el caràcter de veïnat rural tradicional.
4. Les edificacions existents en els veïnats rurals tradicionals es poden rehabilitar i ampliar i se'n pot admetre la divisió horitzontal, de conformitat amb les condicions establertes pel planejament que les delimiti i ordeni. També es poden admetre edificacions de nova planta per substituir les edificacions existents i per ocupar els espais buits accessibles des de la via pública que completin el veïnat rural tradicional delimitat.
5. En el procediment d'avaluació ambiental de l'instrument de planejament que delimiti o ordeni els veïnats rurals tradicionals s'ha de tenir en compte la integració paisatgística i preveure les mesures que siguin necessàries per corregir-ne l'impacte negatiu.
6. L'autorització d'usos i obres en els veïnats rurals tradicionals està únicament sotmesa a la tramitació d'una llicència municipal. En l'informe d'atorgament de les llicències d'obres corresponents s'ha de fer referència específicament a l'adequada integració paisatgística."

Article 4**Modificació de l'article 55 del text refós de la Llei d'urbanisme**

Es modifica l'apartat 1 de l'article 55 del text refós de la Llei d'urbanisme, que resta redactat de la manera següent:

"1. La planificació urbanística del territori es duu a terme mitjançant el planejament urbanístic general, que és integrat pels plans directores urbanístics, pels plans d'ordenació urbanística municipal i plans d'ordenació urbanística municipal rurals i per les normes de planejament urbanístic. Els programes d'actuació urbanística municipal són també part del planejament urbanístic general i el complementen."

Article 5**Modificació de l'article 57 del text refós de la Llei d'urbanisme**

Es modifica l'apartat 3 de l'article 57 del text refós de la Llei d'urbanisme, que resta redactat de la manera següent:

"3. Els plans d'ordenació urbanística municipal i les seves modificacions i revisions han de reservar per a la construcció d'habitatges de protecció pública el sòl suficient per al compliment dels objectius definits en la memòria social, que, com a mínim, ha de complir els percentatges del sostre que es qualifiqui per a l'ús residencial de nova implantació, destinats a la venda, al lloguer o a altres formes de cessió d'ús, següents:

- a) El sòl corresponent al 50% del sostre en actuacions de transformació urbanística del sòl urbanitzable.
- b) El sòl corresponent al 40% del sostre en les actuacions que es realitzin en el sòl urbà no consolidat.

Resten exempts d'aquesta obligació mínima els plans d'ordenació urbanística municipal dels municipis que per llur escassa complexitat urbanística només distingeixen entre sòl urbà i sòl no urbanitzable. Aquesta exempció també s'aplica a les normes de planejament urbanístic dels municipis rurals i els plans d'ordenació urbanística municipal rurals. En el cas que es prevegin reserves, s'han de fer de manera proporcionada i adequada a les característiques del municipi i s'han de justificar en la documentació corresponent de l'instrument de planejament.

Com a mínim la meitat de les reserves de sòl a què fa referència aquest article s'han de destinar a habitatges de protecció pública en règim d'arrendament."

Article 6**Addició d'un article 57 *ter* al text refós de la Llei d'urbanisme**

S'afegeix un article, el 57 *ter*, al text refós de la Llei d'urbanisme, amb el text següent:

"Article 57 *ter*

Pla d'ordenació urbanística municipal rural

1. El pla d'ordenació urbanística municipal rural és l'instrument de planejament destinat als municipis rurals que presenten característiques de baixa densitat poblacional i escassa complexitat urbanística, d'acord amb el que estableix aquest article.
2. Els municipis rurals poden aprovar un pla d'ordenació urbanística municipal rural, a fi d'establir un marc d'ordenació integral que garanteixi la preservació del paisatge rural, la prestació adequada de serveis a la població i, si escau, la compleció del teixit urbà o el creixement residencial o econòmic de caràcter moderat amb la finalitat d'evitar el despoblament.
3. El pla d'ordenació urbanística municipal rural regula l'ordenació urbanística municipal amb l'abast mínim següent:
 - a) La delimitació i regulació del sòl urbà amb un grau de detall suficient per ordenar les trames urbanes existents i facilitar actuacions de millora.
 - b) La identificació del sòl urbanitzable destinat a operacions de compleció i creixement moderat que ha d'estar justificat a la memòria social, amb la possibilitat d'incloure'n l'ordenació detallada.

CVE-DOGC-A-26125096-2026

c) La regulació del sòl no urbanitzable per remissió a les determinacions del planejament, territorial, sectorial i director.

4. El contingut i la documentació del pla d'ordenació urbanística municipal rural pot adaptar-se a la realitat territorial del municipi, de conformitat amb els articles 58 *bis* i 59.5, i, en tot cas, té el mateix valor que un pla d'ordenació urbanística municipal.

5. La iniciativa per a la formulació del pla d'ordenació urbanística municipal rural correspon al Ple de l'Ajuntament corresponent.

6. En els municipis rurals, el pla d'ordenació urbanística municipal rural, d'acord amb la memòria social del document, pot incloure en el catàleg de masies i cases rurals l'inventari d'edificacions en sòl no urbanitzable, regulats a l'article 57 *quater*."

Article 7

Addició d'un article 57 *quater* al text refós de la Llei d'urbanisme

S'afegeix un article, el 57 *quater*, al text refós de la Llei d'urbanisme, amb el text següent:

"Article 57 *quater*

Inventari d'edificacions en sòl no urbanitzable

1. Els municipis rurals poden aprovar un inventari d'edificacions existents en sòl no urbanitzable per a aquelles construccions que no tenen elements a preservar de conformitat amb l'article 47.3. Les construccions incloses en aquest inventari, per les seves característiques, funcionalitat i accés, han de ser susceptibles de destinar-se als usos següents:

- a) Residència habitual i permanent de persones, sempre que la construcció formi part d'un conjunt habitat.
- b) Activitats de creació artística o de producció artesanal.
- c) Activitats de transformació de productes agraris o forestals.
- d) L'exercici de professions liberals realitzades per persones amb residència habitual i permanent al municipi o a la comarca.
- e) Equipaments socials.

Per a la implantació efectiva dels usos previstos en aquest apartat, es permet l'ampliació de la construcció existent fins a una superfície construïda resultant màxima de 150 m², sempre que se'n justifiqui la necessitat i s'acrediti documentalment una correcta integració paisatgística d'acord amb les característiques de l'entorn.

2. L'autorització d'usos i obres indicats a l'apartat 1 està únicament sotmesa a la tramitació d'una llicència municipal. En l'informe municipal per a l'atorgament de les llicències d'obres corresponents s'ha de fer referència específicament a l'adequada integració paisatgística.

3. L'aprovació de l'inventari correspon al Ple de l'Ajuntament, amb la tramitació prèvia d'un període d'informació pública d'una durada mínima d'un mes i l'emissió de l'informe preceptiu de la comissió territorial d'urbanisme competent.

4. L'inventari es pot integrar en l'instrument de planejament urbanístic general del municipi rural."

Article 8

Modificació de l'article 58 del text refós de la Llei d'urbanisme

S'afegeix un apartat, el 10, a l'article 58 del text refós de la Llei d'urbanisme, amb el text següent:

"10. En el pla d'ordenació urbanística municipal rural les determinacions previstes en aquest article es poden adaptar d'acord amb les previsions específiques establertes a l'article 58 *bis*."

Article 9

CVE-DOGC-A-26125096-2026

Addició d'un article 58 *bis* al text refós de la Llei d'urbanisme

S'afegeix un article, el 58 *bis*, al text refós de la Llei d'urbanisme, amb el text següent:

"Article 58 *bis*

Determinacions del pla d'ordenació urbanística municipal rural

1. El pla d'ordenació urbanística municipal rural conté les determinacions pròpies del planejament urbanístic municipal, amb el grau de detall adequat a les seves característiques, i inclou com a mínim:

a) La classificació del sòl en urbà, urbanitzable i no urbanitzable, amb especial atenció a la preservació del sòl agrari, forestal i natural i a la continuïtat de les activitats econòmiques pròpies del medi rural.

b) La delimitació dels àmbits de gestió i sectors de planejament en sòl urbà i sòl urbanitzable destinats a operacions de compleció o creixements moderats quan resulti proporcional a l'escala municipal, amb la possibilitat d'incorporar-hi l'ordenació detallada i el seu desenvolupament per fases.

c) L'establiment d'estàndards urbanístics de sistemes generals d'espais lliures públics i equipaments adaptats a les necessitats reals del municipi.

d) La memòria social que justifiqui:

- la reserva d'habitatge amb protecció pública i,
- si escau, la justificació del creixement moderat previst.

2. Les determinacions del pla d'ordenació urbanística municipal rural han de garantir un desenvolupament equilibrat, la coherència territorial i la prestació adequada de serveis.

3. Si el pla d'ordenació urbanística municipal rural preveu sectors de planejament en sòl urbà no consolidat i urbanitzable a desenvolupar per mitjà de planejament derivat, ha d'establir unes reserves de sòl per destinar-les a sistemes urbanístics per a espais lliures i d'equipaments que, en conjunt, han de tenir una superfície mínima equivalent a 5 m² de sòl per cada 100 m² de sostre residencial. El pla d'ordenació urbanística municipal rural pot preveure que les cessions obligatòries es puguin substituir pel seu valor econòmic mitjançant un fons municipal destinat a l'adquisició i l'agrupació d'espais lliures i equipaments en emplaçaments estratègics."

Article 10

Modificació de l'article 59 del text refós de la Llei d'urbanisme

S'afegeix un apartat, el 5, al text refós de la Llei d'urbanisme, amb el text següent:

"5. En el cas del pla d'ordenació urbanística municipal rural, la documentació es pot adaptar proporcionalment a la seva complexitat, mantenint el contingut essencial, i ha d'incloure com a mínim:

a) Memòria urbanística sintètica, amb descripció de la realitat territorial, les dinàmiques rurals, la morfologia urbana i els criteris generals d'ordenació.

b) Memòria social, amb l'anàlisi demogràfica, les necessitats d'habitatge i la justificació de les reserves d'habitatge amb protecció pública.

c) Estudi de mobilitat i accessibilitat adequat a les característiques i l'escala del municipi.

d) Normes urbanístiques, que regulin els usos, les condicions d'edificació, els criteris d'integració paisatgística i les condicions d'intervenció sobre les edificacions incloses a l'inventari.

e) Plànols de classificació i ordenació.

f) Documentació ambiental d'acord amb la normativa sectorial aplicable.

Article 11

Modificació de l'article 62 del text refós de la Llei d'urbanisme

1. Es modifica l'apartat 1 de l'article 62 del text refós de la Llei d'urbanisme, que resta redactat de la manera

següent:

"1. Les normes de planejament urbanístic són instruments del planejament urbanístic general que supleixen els plans d'ordenació urbanística municipal en els supòsits de suspensió determinats per l'article 63 i en els supòsits de pèrdua de vigència.

Els municipis rurals poden aprovar inicialment i definitivament, amb l'informe preceptiu i vinculant de la comissió territorial d'urbanisme corresponent, normes de planejament urbanístic per tal de delimitar i qualificar el sòl urbà i el sòl no urbanitzable amb caràcter indefinit o bé sol·licitar al departament competent en matèria d'urbanisme l'elaboració i l'aprovació d'aquestes també amb caràcter indefinit. Això no obsta perquè, en qualsevol moment, el municipi afectat pugui procedir a la formulació i tramitació d'un pla d'ordenació urbanística municipal ordinari o rural."

2. Es modifica l'apartat 4 de l'article 62 del text refós de la Llei d'urbanisme, que resta redactat de la manera següent:

"4. Correspon al departament competent en matèria d'urbanisme o al municipi rural corresponent la competència sobre les normes de planejament urbanístic, que contenen les determinacions corresponents als plans d'ordenació urbanística municipal i es componen dels documents necessaris per justificar les determinacions que incorporen i la funció per a la qual es dicten. Les normes s'han de redactar amb el grau de precisió adequat al pla que complementen o supleixen, de conformitat amb els preceptes corresponents d'aquesta Llei.

En el supòsit previst en el segon paràgraf de l'apartat 1, el contingut de les normes de planejament urbanístic dels municipis rurals es pot limitar a les determinacions i la documentació necessàries per permetre la gestió del sòl."

Article 12

Modificació de l'article 67 del text refós de la Llei d'urbanisme

1. Es modifica la lletra *k* de l'article 67.1 del text refós de la Llei d'urbanisme, que resta redactada de la manera següent:

"k) Delimitació i ordenació dels veïnats rurals tradicionals en municipis rurals."

2. S'afegeix una lletra, la *l*, a l'article 67.1 del text refós de la Llei d'urbanisme, amb el text següent:

"l) Qualsevol altra finalitat anàloga."

Article 13

Modificació de l'article 80 del text refós de la Llei d'urbanisme

Es modifica la lletra *a* de l'article 80 del text refós de la Llei d'urbanisme, que resta redactada de la manera següent:

"a) Els plans d'ordenació urbanística municipal, inclosos els rurals, els programes d'actuació urbanística municipal i les normes de planejament urbanístic en els supòsits de suspensió determinats per l'article 63 i en els supòsits de pèrdua de vigència, l'aprovació definitiva dels quals no correspongui a la Comissió de Territori de Catalunya, i en les normes de planejament urbanístic de municipis rurals quan aquest hagi optat per l'elaboració i aprovació pel departament competent en matèria d'urbanisme."

Article 14

Modificació de l'article 81 del text refós de la Llei d'urbanisme

S'afegeix una lletra, la *f*, a l'apartat 1 de l'article 81 del text refós de la Llei d'urbanisme, amb el text següent:

"f) Normes de planejament urbanístic dels municipis rurals quan no hagin optat per l'elaboració i aprovació pel departament competent en matèria d'urbanisme."

Article 15

CVE-DOGC-A-26125096-2026

Modificació de l'article 84 del text refós de la Llei d'urbanisme

1. Es modifica l'apartat 1 de l'article 84 del text refós de la Llei d'urbanisme, que resta redactat de la manera següent:

"1. L'aprovació inicial i definitiva de les normes de planejament urbanístic correspon a la comissió territorial d'urbanisme competent en els supòsits de suspensió determinats per l'article 63 i en els supòsits de pèrdua de vigència, d'ofici o a proposta dels ens locals, llevat que l'àmbit territorial de les normes afecti més d'una comissió, en el qual cas correspon a la Comissió de Territori de Catalunya.

També correspon a la comissió territorial d'urbanisme competent l'aprovació inicial i definitiva de les normes de planejament urbanístic en els supòsits de municipis rurals de l'article 62.1 quan els municipis hagin sol·licitat al departament competent en matèria d'urbanisme l'aprovació d'aquestes."

2. Es modifica l'apartat 2 de l'article 84 del text refós de la Llei d'urbanisme, que resta redactat de la manera següent:

"2. Els tràmits d'informació pública i d'audiència als ens locals afectats i als altres organismes que hagin d'emetre informe preceptiu amb relació a les normes de planejament urbanístic, en els supòsits de suspensió determinats per l'article 63 i en els supòsits de pèrdua de vigència, s'ajusten al que estableix l'article 85 per a la tramitació dels plans d'ordenació urbanística municipal, llevat que, per raons d'urgència apreciades pel Govern, un cop vist l'informe previ de la Comissió de Territori de Catalunya, i havent escoltat els ens locals afectats, la Comissió de Territori de Catalunya acordi l'entrada en vigor de les normes prescindint d'aquests tràmits, cas en què ha de fixar un termini concret de vigència, dins el qual s'han de complir adequadament els tràmits esmentats."

3. S'afegeix un apartat, el 3, a l'article 84 del text refós de la Llei d'urbanisme, amb el text següent:

"3. Els municipis rurals, en el supòsit del segon paràgraf de l'article 62.1, poden aprovar inicialment i definitivament normes de planejament urbanístic, amb l'informe preceptiu i vinculant de la comissió territorial d'urbanisme corresponent. L'expedient s'ha de sotmetre a informació pública per termini d'un mes i, si escau, l'expedient ha de contenir el document ambiental estratègic."

Article 16

Modificació de l'article 88 del text refós de la Llei d'urbanisme

Es modifica l'article 88 del text refós de la Llei d'urbanisme, que resta redactat de la manera següent:

"Article 88

Lliurament de la documentació dels instruments de planejament aprovats pels ajuntaments

Les administracions locals competents, un cop els instruments de planejament hagin estat aprovats definitivament, han de lliurar en el termini d'un mes a les comissions territorials d'urbanisme que escaiguin, als efectes d'informació, coordinació i arxivament, la documentació tècnica i administrativa completa. Aquest lliurament és condició per a la publicació de l'acord d'aprovació definitiva d'aquests plans, el contingut dels quals ha de ser consultable telemàticament al Registre urbanístic de Catalunya, sens perjudici del règim de comunicació d'acords regulat per la legislació municipal i de règim local de Catalunya."

Article 17

Modificació de la disposició transitòria tercera del text refós de la Llei d'urbanisme

Es modifica la lletra *b* de l'apartat 3 de la disposició transitòria tercera del text refós de la Llei d'urbanisme, que resta redactat de la manera següent:

b) En tots els municipis, a excepció dels municipis rurals, a les modificacions del planejament general que impliquin un canvi de la classificació del sòl no urbanitzable amb la finalitat d'incloure-hi nous usos residencials, sempre que la modificació no estigui aprovada inicialment en el moment de l'entrada en vigor de la Llei 10/2004.

Article 18

Addició d'una disposició addicional al text refós de la Llei d'urbanisme

1. S'afegeix una disposició addicional, la trentena, al text refós de la Llei d'urbanisme, amb el text següent:

“Disposició addicional trentena

Adaptació dels plans d'ordenació urbanística municipal vigents al règim del pla d'ordenació urbanística municipal rural

1. Els municipis que tinguin aprovat definitivament un pla d'ordenació urbanística municipal amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta disposició i que tinguin la condició de municipi rural poden adaptar el seu planejament al règim del pla d'ordenació urbanística municipal rural mitjançant la tramitació d'una revisió del seu planejament.

2. La revisió a què fa referència l'apartat anterior pot limitar el seu abast i contingut a les determinacions estrictament necessàries per a l'adaptació al règim del pla d'ordenació urbanística municipal rural i, en tot cas, ha d'incloure com a documentació mínima:

a) La delimitació del sòl urbà i, si escau, la identificació dels possibles creixements o operacions de compleció.

b) La memòria social, amb l'anàlisi de les necessitats residencials i la justificació, si escau, de les reserves d'habitatge amb protecció pública.

c) El catàleg de masies i cases rurals i, si escau, l'inventari d'edificacions en sòl no urbanitzable.

d) La resta de documentació imprescindible per garantir la coherència del pla adaptat, en els termes que preveu l'article 59.4.

3. La revisió del pla d'ordenació urbanística municipal s'ha de subjectar a la mateixa tramitació que la prevista per al pla d'ordenació urbanística municipal rural, d'acord amb el que estableixen aquesta Llei i la normativa urbanística i ambiental que sigui aplicable.

4. La revisió tramitada d'acord amb aquesta disposició no té la consideració de revisió integral del pla d'ordenació urbanística municipal a efectes de l'exigència de nova formulació completa del planejament, sens perjudici del compliment de les garanties ambientals i de participació que resultin exigibles.”

Secció segona

Altres modificacions

Article 19

Modificació de l'article 2 del Decret Llei 3/2025, de 4 de març, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria de contractació pública

S'afegeix una lletra, la *g*, a l'apartat 1 de l'article 2 del Decret Llei 3/2025, de 4 de març, amb el text següent:

“g) En les obres situades en municipis rurals, de conformitat amb la definició establerta a la Llei 8/2025, de 30 de juliol, de l'Estatut de municipis rurals.”

Article 20

Modificació de la disposició addicional vuitena de la Llei 16/2015, del 21 de juliol, de simplificació de l'activitat administrativa de l'Administració de la Generalitat i dels governs locals de Catalunya i d'impuls de l'activitat econòmica

S'afegeix un punt, el cinquè, a la lletra *b* de l'apartat 6 de la disposició addicional vuitena de la Llei 16/2015, de 21 de juliol, amb el text següent:

“Cinquè. Els plans d'ordenació urbanística municipal rural, així com les seves modificacions.”

CVE-DOGC-A-26125096-2026

Disposició derogatòria

Es deroga la lletra *b* de l'apartat 1 de l'article 59 del Reglament sobre protecció de la legalitat urbanística, aprovat pel Decret 64/2014, de 13 de maig.

Disposició final primera

Modificació del text refós de la Llei 4/1985, de 29 de març, de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana

1. Es modifica l'apartat 1 de la disposició addicional segona del text refós de la Llei 4/1985, de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana, aprovat pel Decret legislatiu 2/2002, de 24 de desembre, que queda redactat en els termes següents:

"1. L'empresa pública Infraestructures de la Generalitat de Catalunya, SAU, és una societat mercantil amb participació majoritària de la Generalitat, en els termes que defineix el punt *b.2* de l'article 1."

2. S'afegeix un apartat, el 8, a la disposició addicional segona del text refós de la Llei 4/1985, de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana, aprovat pel Decret legislatiu 2/2002, de 24 de desembre, amb el text següent:

"8. Els Estatuts de l'empresa pública Infraestructures de la Generalitat de Catalunya, SAU, poden establir la seva condició de mitjà propi personificat de les entitats locals de Catalunya i dels ens o entitats del seu sector públic que tinguin la consideració de poders adjudicadors. A aquest efecte, els Estatuts han de regular les condicions de participació d'aquestes entitats en el capital social i en els òrgans de govern per garantir el control anàleg conjunt, d'acord amb la normativa de contractes del sector públic. La condició de mitjà propi personificat respecte d'aquestes entitats habilita l'empresa pública per executar, en el marc dels encàrrecs que aquestes li efectuïn, les actuacions compreses en el seu objecte social, tant les previstes a la lletra *a* com a la lletra *b* de l'apartat 2 d'aquesta disposició.

Disposició final segona

Modificació del Decret Llei 5/2025, de 25 de març, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria fiscal, de despeses de personal i altres d'administratives

S'afegeix un article, el 13, al Decret Llei 5/2025, de 25 de març, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria fiscal, de despeses de personal i altres d'administratives, que queda redactat en els termes següents:

"Article 13

Prestació de serveis i subministraments d'energia per part de L'Energètica a les entitats locals de Catalunya

Els Estatuts de la societat Energies Renovables Públiques de Catalunya, SAU (L'Energètica), poden establir la seva condició de mitjà propi personificat de les entitats locals de Catalunya i dels ens o entitats del seu sector públic que tinguin la consideració de poders adjudicadors. A aquest efecte, els Estatuts han de regular les condicions de participació d'aquestes entitats en el capital social i en els òrgans de govern per garantir el control anàleg conjunt, d'acord amb la normativa de contractes del sector públic. La condició de mitjà propi personificat respecte d'aquestes entitats habilita l'empresa pública per executar, en el marc dels encàrrecs que aquestes li efectuïn, les actuacions compreses en el seu objecte social."

Disposició final tercera

Entrada en vigor

Aquest Decret Llei entra en vigor l'endemà de la publicació al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Barcelona, 5 de maig de 2026

Salvador Illa i Roca

President de la Generalitat de Catalunya

CVE-DOGC-A-26125096-2026

Albert Dalmau Miranda
Conseller de la Presidència

Sílvia Paneque i Sureda
Consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica

(26.125.096)

JAVIER VILLAMAYOR CAAMAÑO, secretari del Govern de la Generalitat de Catalunya,

CERTIFICO:

Que, en la sessió del Govern de la Generalitat del dia 5 de maig de 2026, s'ha pres, entre d'altres, l'acord que es reproduïx a continuació:

“A proposta del conseller de la Presidència, s'aprova el Decret llei de mesures urgents en l'àmbit urbanístic i de la contractació en relació amb els municipis rurals (SIG26PRE0526). Aquest Decret llei és a proposta conjunta amb la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica”

I, perquè consti, signo aquest certificat a Barcelona.

EVA GIMÉNEZ CORRONS, secretària general del Departament de la Presidència,

CERTIFICO:

Que és conforme la documentació que forma part de l'expedient del Projecte de decret llei de mesures urgents en l'àmbit urbanístic i de la contractació en relació amb els municipis rurals.

I, perquè així consti, expedixo aquest certificat a Barcelona.

Informe justificatiu de la necessitat extraordinària i urgent del projecte de Decret Llei de mesures urgents en l'àmbit urbanístic i de la contractació en relació amb els municipis rurals**1. Marc normatiu en què s'insereix el Projecte de decret llei**

L'apartat 1 de l'article 38 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, preveu que el Govern en cas d'una necessitat extraordinària i urgent pot dictar disposicions legislatives provisionals sota la forma de Decret Llei, en els termes de l'article 64 de l'Estatut d'Autonomia.

L'apartat 2 d'aquest mateix precepte disposa que la tramitació s'inicia a proposta del departament o departaments competents per raó de la matèria, la qual s'ha de comunicar al secretari o secretària del Govern, mentre que el 3 estableix que el projecte de Decret Llei ha d'anar acompanyat d'un informe que justifiqui aquesta necessitat i certifiqui que les mesures proposades són congruents i estan en relació directa amb la situació que s'ha d'afrontar. A més, els projectes de Decret Llei han de ser objecte d'un informe dels serveis jurídics de la Generalitat.

L'article 64.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya preveu que en cas d'una necessitat extraordinària i urgent, el Govern pot dictar disposicions legislatives provisionals sota la forma de Decret Llei. No poden ser objecte de Decret Llei la reforma de l'Estatut, les matèries que són objecte de lleis de desenvolupament bàsic, la regulació essencial i el desenvolupament directe dels drets reconeguts per l'Estatut i per la Carta de drets i deures dels ciutadans de Catalunya i el pressupost de la Generalitat.

De conformitat amb l'apartat 2, els decrets lleis resten derogats si en el termini improrrogable dels trenta dies subsegüents a la promulgació no són validats expressament pel Parlament, després d'un debat i una votació de totalitat.

Finalment, l'apartat 3 disposa que el Parlament pot tramitar els decrets llei com a projectes de llei pel procediment d'urgència, dins del termini, indicat en l'apartat 2.

Aquest informe s'emet, per tant, per tal de donar compliment al mandat de l'article 38.3 de la Llei 13/2008 citat.

D'acord amb l'article 160 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de règim local que, respectant el principi d'autonomia local, inclou –entre d'altres extrems- la determinació de les competències i de les potestats pròpies dels municipis i dels altres ens locals en els àmbits especificats per l'article 84 del mateix Estatut, entre els quals hi ha el de l'ordenació i la gestió del territori i l'urbanisme.

A més, en l'àmbit de l'ordenació del territori, l'article 149.1.b i e de l'Estatut preveu que correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre l'establiment i la regulació de les figures de planejament territorial i del procediment per a tramitar-les i aprovar-les, i sobre la determinació de mesures específiques de promoció de l'equilibri territorial, demogràfic, socioeconòmic i ambiental, entre altres aspectes.

Al seu torn, l'article 149.5 determina que correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'urbanisme, la qual, entre d'altres aspectes, abasta la regulació dels instruments de planejament.

Doc. original signat per:
Eva Giménez Corrons
04/05/2026,
Jordi Terrades Santacreu
04/05/2026

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 05/05/2029

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0KXQ2VW2A3CJG9L65EOKVJ0VY40WV75E

Data creació còpia:
05/05/2026 13:00:14

Pàgina 1 de 11

Per la seva banda, l'article 144 atribueix a la Generalitat la competència compartida en matèria de medi ambient, i l'article 159 la competència exclusiva sobre les normes de procediment administratiu que derivin de les particularitats del dret substantiu de Catalunya o de les especialitats de l'organització de la Generalitat, així com, sobre les regles d'execució, modificació i extinció dels contractes de l'Administració, en allò no afectat per l'article 149.1.18 de la Constitució.

El Decret Llei constitueix una excepció al procediment legislatiu ordinari, de manera que la seva aprovació queda sotmesa a la concurrència de determinats requisits materials i formals. Pel que fa als requisits materials, aquests són: la concurrència d'una necessitat extraordinària i urgent, i la congruència i relació directa de les mesures proposades amb la situació que s'ha d'afrontar.

2. Contingut del projecte de llei

El decret llei es divideix en dos capítols i incorpora una disposició derogatòria i tres disposicions finals. El capítol primer, dedicat a les disposicions generals, inclou els articles 1 i 2, en els quals s'estableixen l'objecte i finalitats del decret llei i el seu àmbit d'aplicació.

El capítol II, dedicat a modificacions de disposicions legals amb afectació als municipis rurals que, al seu torn, s'estructura en dues seccions. La secció primera, dels articles 3 a 16, relativa a les modificacions que s'introdueixen en el text refós de la Llei d'urbanisme, per tal de facilitar i simplificar el planejament dels municipis rurals. En primer terme, s'introdueix un nou article 47 bis al text refós de la Llei d'urbanisme, per tal de regular la delimitació de veïnats rurals tradicionals, de més de 100 anys d'antiguitat acreditada, on se situen construccions destinades a habitatge habitual que no disposen dels serveis urbanístics bàsics propis dels assentaments urbans. Tot seguit, mitjançant la introducció d'un nou article 57 ter al text refós, es regula un nou tipus de pla d'ordenació urbana municipal, específic per als municipis rurals que presenten característiques de baixa densitat poblacional i escassa complexitat urbanística. Comparativament amb el pla d'ordenació urbana municipal de caràcter ordinari, el contingut i la documentació del pla d'ordenació urbana municipal rural se simplifica, així com el procediment per a la seva aprovació.

També s'incorpora un nou article 57 quater, que regula l'inventari d'edificacions en sòl no urbanitzable, que permet incloure les construccions que no tenen elements que calgui preservar i que, per tal de fomentar l'arrelament, es poden destinar a residència habitual i permanent, a activitats de creació artística o de producció artesanal, a activitats de transformació de productes agraris o forestals, a l'exercici de professions liberals - realitzades per persones amb residència habitual i permanent al municipi o la comarca - i a equipaments socials. Aquests inventaris s'aproven pels ajuntaments, amb informe preceptiu de la comissió territorial d'urbanisme corresponent. Les actuacions permeses en aquestes construccions se subjecten únicament a llicència municipal, que ha d'incorporar la justificació de la integració paisatgística. Dins aquestes actuacions permeses s'hi inclou l'ampliació de les construccions fins a una superfície resultant de 150 m².

D'altra banda, mitjançant la modificació de l'article 62 del text refós de la Llei d'urbanisme, aquesta secció regula un nou supòsit de normes de planejament urbanístic, destinades també als municipis rurals. En aquest sentit, s'estableix que els

municipis rurals puguin, bé instar del departament competent en matèria d'urbanisme, bé aprovar inicialment i definitivament, previ l'informe de la comissió territorial d'urbanisme competent, unes normes de planejament urbanístic de vigència indefinida, per tal de delimitar i qualificar el sòl urbà i el sòl no urbanitzable. El capítol inclou també la modificació de l'article 55 del TRLU per establir que ,tant els plans d'ordenació urbana municipal rural com les normes de planejament urbanístic de vigència indefinida queden exemptes de l'obligació de reserva mínima de sòl per a la construcció d'habitatges de protecció pública.

L'article 17 modifica l'article 88 del text refós de la Llei d'urbanisme, per tal de garantir la publicació i tramesa de la informació a la direcció general competent en matèria d'urbanisme quan sigui l'ajuntament del municipi rural qui aprova les normes de planejament.

L'article 18 modifica la disposició transitòria tercera per tal d'eximir de les reserves d'habitatge de protecció pública els municipis rurals que no estiguin adaptats a la llei d'urbanisme, en línia amb la modificació introduïda a l'apartat 3 de l'article 57.

Com a darrer punt de la secció primera, s'introdueix una disposició addicional trentena al text refós de la Llei d'urbanisme, per establir com han de realitzar l'adaptació al règim del pla d'ordenació urbanística municipal rural aquells municipis rurals que a l'entrada en vigor del decret llei ja disposessin de pla d'ordenació urbanística municipal.

La secció segona, amb els articles 19 i 20, incorpora altres modificacions amb incidència als municipis rurals. Concretament, l'article 19 modifica l'article 2 del Decret llei 3/2025, de 4 de març, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria de contractació pública, amb la voluntat de permetre contractar conjuntament l'elaboració del projecte i l'execució de les obres, tant en els contractes d'obra pública com en els d'edificació, en les obres situades en municipis rurals. L'article 20 modifica la disposició addicional vuitena de la Llei 16/2015, del 21 de juliol, de simplificació de l'activitat administrativa de l'Administració de la Generalitat i dels governs locals de Catalunya i d'impuls de l'activitat econòmic. La modificació té per objecte incloure els plans d'ordenació urbanística municipal rural entre els que són objecte d'avaluació ambiental estratègica simplificada. La disposició final segona determina l'entrada en vigor del decret llei l'endemà de la seva publicació.

Finalment, el decret llei incorpora una disposició derogatòria i tres disposicions finals. Amb la finalitat de simplificar l'execució de projectes en sòl no urbanitzable, la disposició derogatòria suprimeix la lletra b) de l'article 59 del Reglament sobre protecció de la legalitat urbanística, aprovat pel Decret 64/2014, de 13 de maig, per tal de no subjectar a informe preceptiu de la comissió territorial d'urbanisme les actuacions en què no sigui exigible l'aprovació prèvia d'un projecte d'actuació específica per obtenir llicència urbanística.

La primera disposició final modifica l'apartat 1 de la disposició addicional segona del text refós de la Llei 4/1985, de 29 de març, de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana, i n'afegeix un apartat 8, amb l'objecte d'adaptar el marc jurídic aplicable a Infraestructures de la Generalitat de Catalunya, SAU (Infraestructures.cat) per tal de possibilitar, però en cap cas obligar, que aquesta societat mercantil pugui ésser utilitzada com a mitjà propi, no únicament per l'Administració de la Generalitat de Catalunya i la resta d'entitats del

Doc. original signat per:
Eva Giménez Corrons
04/05/2026,
Jordi Terrades Santacreu
04/05/2026

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 05/05/2029

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0KXQ2VW2A3CJG9L65EOKVJ0VY40WV75E

Data creació còpia:
05/05/2026 13:00:14

Pàgina 3 de 11

seu sector públic, sinó també pels ens locals de Catalunya que voluntàriament decideixin adherir-s'hi.

En el mateix sentit, i amb la voluntat de permetre que Energies Renovables Públiques de Catalunya, SAU (L'Energètica) pugui ser també mitjà propi dels ens locals, la disposició final segona afegeix un article 13 al Decret Llei 5/2025, de 25 de març, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria fiscal, de despeses de personal i altres administratives.

La disposició final tercera preveu l'entrada en vigor l'endemà de la publicació del decret llei.

3. Situació de fet

Dels 947 municipis de Catalunya, 590 són municipis rurals, segons el llistat publicat amb la Resolució PRE/415/2026, de 18 de febrer, de conformitat amb la Llei 8/2025, de 30 de juliol, de l'Estatut de municipis rurals. Més concretament, i de conformitat amb les dades del Mapa Urbanístic de Catalunya, dels 947 municipis catalans, 587 —el 62% del total— tenen menys de 2.000 habitants, i d'aquests, 328 no superen els 500 habitants, representant per si sols el 34,6% de tots els municipis del país. D'altra banda, d'acord amb la classificació segons el grau d'urbanització publicat per Eurostat l'any 2018, Catalunya conté un 75% de municipis rurals o de densitat baixa i un 21% de municipis amb densitat intermèdia, mentre que els municipis urbans o de densitat alta només suposen el 4%.

Aquests municipis, si bé tan sols aglutinen una població d'aproximadament 345.000 persones, representen prop més del 60% del territori, així com un territori amb gran valor paisatgístic, ecològic i patrimonial que cal preservar i dinamitzar.

Els municipis rurals es troben en una situació crítica marcada per l'agreujament del desequilibri territorial i el despoblament en termes relatius, amb conseqüències directes sobre la cohesió social, l'activitat econòmica i la preservació del patrimoni. La situació d'envelliment de la població i de desequilibri territorial es fa evident si s'analitzen indicadors bàsics com la taxa de creixement poblacional o l'índex d'envelliment.

Per exemple, per l'any 2024, la taxa de creixement per 1.000 habitants a Catalunya era de 13,87¹ mentre que pels 590 municipis la mitjana d'aquesta taxa era de tan sols 2,48². Alhora, pel que fa l'envelliment de la població, destaquen les projeccions de població pel període 2024-2044, en tant que indiquen que els municipis de menys de 500 habitants són els que tenen una població més envellida el 2024, i ho continuarien sent el 2034, ja que el 29,1% de les persones (3 de cada 10) serien majors de 65 anys. Pel que fa a la natalitat, destaca la gran davallada als municipis rurals de més d'un 30% si es comparen les xifres de 2012 amb 2.870 naixements en municipis de menys de 2.000 habitants, front a les 1.911 al 2024³.

També destaca que, si bé de conformitat amb les darreres projeccions de població 2024-2044 tot el territori de Catalunya incrementaria en població, el cert és que més del 96% dels municipis de més de 5.000 habitants ho farien, front tan sols el 68.7% dels municipis

¹ Font: Idescat. [Creixement de la Població](#).

² Font: Direcció General d'Administració Local

³ Font: Idescat. [Nascuts vius per sexe i grandària del municipi](#).

Doc. original signat per:
Eva Giménez Corrons
04/05/2026,
Jordi Terrades Santacreu
04/05/2026

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 05/05/2029

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0KXQ2VW2A3CJG9L65EOKVJ0VY40WV75E

Data creació còpia:
05/05/2026 13:00:14

Pàgina 4 de 11

petits (226 dels 329 de 500 habitants o menys)⁴. Per tant, s'agreujaria el desequilibri territorial ja existent actualment.

Totes les dades exposades posen de relleu no només l'envelliment de la població sinó la tendència de desequilibri territorial existent i persistent en el temps si no s'adopten mesures.

Alhora, els municipis rurals de Catalunya, especialment aquells amb menys de 2.000 habitants, sovint afronten dificultats significatives en la gestió de la contractació pública degut a que no disposen dels mitjans humans, materials i pressupostaris necessaris per a poder complir tots els requisits i dur a terme les gestions administratives que exigeix la llei. La manca de personal tècnic es fa evident també quan s'observa la cobertura de funcionaris d'habilitació nacional (secretaris i interventors) que, segons dades del Registre de funcionaris d'habilitació nacional, en municipis de menys de 2.000 habitants hi ha més de 130 llocs vacants i no coberts, i casi 200 llocs vacants però coberts⁵.

Alhora, també destaca la situació de l'existència de planejament urbanístic general obsolet a aquests municipis rurals, en part derivada per la limitada capacitat tècnica i de recursos indicada anteriorment.

La inadequació de l'actual regulació dels instruments de planejament general queda igualment palesa en l'anàlisi dels instruments vigents en aquests municipis. En termes globals, el 56% dels municipis de menys de 2.000 habitants té el seu planejament vigent aprovat fa més de quinze anys, i el 26% fa més de vint-i-cinc, amb una antiguitat mitjana de gairebé vint anys. Aquesta obsolescència estructural fa inviable que els instruments existents puguin donar resposta als reptes actuals del territori rural sense una reforma normativa urgent i orientada a aquesta finalitat concreta.

Aquesta inviabilitat es fa també palesa si s'analitza la tipologia d'instrument de planejament urbanístic general d'aquests municipis. S'observa que tan sols el 45% dels municipis de menys de 2.000 habitants disposen de pla d'ordenació urbanística municipal vigent, contra el 51% dels municipis que disposen de normes subsidiàries, una figura pensada per a situacions provisionals. Alhora, tres de cada quatre d'aquestes normes subsidiàries van ser aprovades abans de l'any 2010.

Finalment, cal posar de manifest que la situació actual de crisi energètica derivada dels conflictes internacionals ha comportat un increment generalitzat dels costos de l'energia, amb una incidència especialment intensa en els municipis rurals, atesa la seva major dependència energètica i menor capacitat d'adaptació. Aquesta circumstància reforça la necessitat d'impulsar amb caràcter immediat actuacions de transició energètica en l'àmbit local, especialment mitjançant la generació d'energia renovable i l'electrificació dels consums municipals.

4. Justificació de la necessitat extraordinària i urgent

En primer lloc, el caràcter **extraordinari** de la situació es desprèn clarament de les dades aportades a l'apartat anterior. Concretament, la conjuminació de la situació d'envelliment de la població que pateixen aquests municipis, lligat a la baixa natalitat i la poca oferta d'habitatge permanent i habitual per les famílies, així com per l'impacte

⁴ Font: Idescat. [Projeccions de població. 2024–2044. Municipis.](#)

⁵ Font: Direcció General d'Administració Local

	Doc. original signat per: Eva Giménez Corrons 04/05/2026, Jordi Terrades Santacreu 04/05/2026	Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 05/05/2029	Data creació còpia: 05/05/2026 13:00:14
		Original electrònic / Còpia electrònica autèntica CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ 0KXQ2VW2A3CJG9L65EOKVJ0VY40WV75E	Pàgina 5 de 11

immediat de l'encariment dels costos energètics, que exigeix l'adopció urgent de mesures que permetin als municipis avançar en la transició energètica i reduir la seva dependència dels combustibles fòssils, suposa una situació del tot extraordinària no només per la seva intensitat, sinó també per la seva persistència en el temps, amb el risc de que si no s'actua amb contundència i celeritat sobre aquesta situació es puguin consolidar conseqüències irreversibles com ara el despoblament total d'alguns municipis, la pèrdua d'oportunitats econòmiques i residencials en altres, entre d'altres.

No obstant, cal remarcar que no només és extraordinària la situació a la que s'ha arribat a aquests municipis quant a l'estat de la seva població, sinó també part dels motius que ho han propiciat. Per una banda, la inadequació dels instruments de planejament a aquests municipis conforme, per si mateix, una situació extraordinària. Com s'ha detallat amb anterioritat, més de la meitat dels municipis rurals tenen com a instrument de planejament unes normes subsidiàries que, no només es van aprovar fa molts anys, sinó que alhora aquestes tenien una vocació de temporalitat. De l'exposat es fa palès la inadequació del marc normatiu actual en relació amb la figura dels instruments de planejament per als municipis rurals, tant pel que fa als requisits de tramitació com als requisits substantius dels mateixos.

D'altra banda, la manca de recursos tècnics i administratius a aquests municipis, lligat a l'elevada complexitat dels procediments urbanístics i contractuals té incidència directa també a la manca d'adaptació d'aquests municipis a les necessitats actuals.

Alhora, de la situació poblacional descrita al punt anterior, -inadequació del planejament urbanística a la realitat del municipi i manca d'instruments per abordar situacions concretes en sòl no urbanitzable- es desprèn clarament la necessitat d'actuar amb **caràcter urgent** precisament per poder frenar amb caràcter immediat la tendència de desequilibri territorial indicada.

Concretament, la rigidesa dels instruments de planejament vigents i la lentitud dels procediments administratius -tant urbanístics com de contractació- dificulten donar una resposta àgil a problemàtiques immediates en aquests municipis com la manca d'habitatge accessible, l'abandonament d'edificacions o la dificultat per implantar noves activitats econòmiques sostenibles compatibles amb el medi rural. En aquest context, resulta imprescindible una actuació normativa urgent que permeti actualitzar els instruments de planejament vigent, revitalitzar nuclis de població i adaptar el marc urbanístic a les necessitats reals del territori.

La manca d'adopció de mesures amb caràcter urgent no tan sols implicaria l'agreujament de la situació de despoblament -i de paràlisi administrativa existent en molts d'aquests municipis rurals-, sinó que a la pràctica implica la pèrdua d'oportunitats tant empresarials com residencials, essent aquestes situacions difícilment reversibles i que per tant, per si soles justifiquen l'actuació urgent.

Per tot l'exposat queda palès que, per tal d'afrontar aquesta situació, es requereix l'adopció de mesures extraordinàries i urgents tant en l'àmbit urbanístic com en el de la contractació d'obra públiques, per coadjuvar a revertir aquesta situació.

Finalment, cal tenir en compte que les mesures del decret llei es troben en consonància amb l'objectiu establert per la Llei 8/2025, de 30 de juliol, de l'Estatut de municipis rurals. Concretament, convé destacar que l'aprovació pel Parlament de Catalunya d'aquesta normativa va marcar una fita al establir una sèrie de mesures per contribuir a millorar les condicions de vida de la ciutadania que viu en municipis rurals, amb la voluntat d'ésser una eina normativa eficaç per a garantir l'arrelament de les persones que hi viuen i per

Doc. original signat per:
Eva Giménez Corrons
04/05/2026,
Jordi Terrades Santacreu
04/05/2026

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 05/05/2029

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0KXQ2VW2A3CJG9L65EOKVJ0VY40WV75E

Data creació còpia:
05/05/2026 13:00:14

Pàgina 6 de 11

a afavorir el repoblament i l'equilibri territorial. La Llei també pretén que les mesures que inclou siguin eficaces i duradores, i vol aprofitar els nous contextos generats a escala global i local per a afavorir el desenvolupament social i econòmic de les zones rurals catalanes. Així doncs, el decret llei és una eina complementària a la l' Estatut de municipis rurals descrits, que permet assegurar el compliment de la voluntat d'aquest no només de forma duradora, sinó eficaç i eficient, atès que permet actuar amb la celeritat requerida per les actuacions en matèria urbanística i de contractació.

En definitiva, la manca d'eines normatives adaptades a les singularitats dels municipis rurals (per exemple, per regular els petits nuclis tradicionals o per donar un ús residencial estable a construccions existents) configuren una situació que requereix una actuació immediata. Només mitjançant la incorporació àgil d'aquestes figures urbanístiques específiques es pot oferir habitatge assequible i adequat a la població local i afavorir-ne l'arrelament, aturant la tendència al despoblament. Igualment, la impossibilitat pràctica d'executar obres públiques bàsiques per falta de mitjans tècnics propis i per la complexitat dels procediments administratius suposa un fre urgent de resoldre, ja que impedeix millorar serveis i equipaments indispensables en aquestes zones. Per tot plegat, concorre una necessitat extraordinària i urgent d'actuació immediata en aquests municipis, atès que, si no es despleguen de forma inajornable les mesures adients, les problemàtiques esmentades (despoblament, desequilibri territorial, manca de serveis i habitatge, etc.) corren el risc d'intensificar-se fins a nivells irreversibles. En aquest context, el projecte de decret llei es configura com l'instrument idoni per implantar amb rapidesa aquestes accions urgents, tal com s'exposarà a continuació, assegurant a més que les mesures proposades es mantenen congruents i directament vinculades a la situació descrita.

5. Connexió de sentit entre la situació d'urgència i les mesures adoptades

Les mesures urgents proposades en el present Decret llei han estat dissenyades en relació directa amb la situació excepcional descrita. Així, responen als dos grans eixos d'actuació indispensables per revertir el desequilibri territorial i el deteriorament dels municipis rurals: d'una banda, actuacions urbanístiques per actualitzar i flexibilitzar l'ordenació del sòl de manera proporcionada i adequada a les característiques de cada municipi rural; d'altra banda, mesures en contractació pública per agilitar la gestió d'obres i infraestructures en aquests territoris, així com la contractació i execució d'actuacions vinculades a la transició energètica i a la implantació d'energies renovables, en resposta a l'impacte immediat de l'encariment dels costos energètics. D'aquesta manera, es garanteix que cada iniciativa continguda al decret llei coadjuva directament a resoldre els problemes urgents identificats (com la manca d'habitatge assequible, l'abandonament d'edificacions o la dificultat per prestar serveis eficients), tal com ja s'ha exposat a l'apartat precedent sobre la necessitat extraordinària.

Nexe mesures urbanístiques:

Les mesures consistents en permetre als municipis rurals ordenar el seu sòl no només amb plans d'ordenació urbanística municipal sinó també amb plans d'ordenació urbanístic municipal rural quan vulguin només créixer moderadament o mitjançant complecions, o directament amb normes de planejament quan no vulguin preveure creixements, respon directament a la necessitat de dotar als municipis rurals amb instruments de planejament urbanístic general propis i més àgils, que els hi permetin adaptar-se a les seves situacions particulars. També responen al mateix sentit les mesures previstes de la flexibilització dels estàndards urbanístics, amb la possibilitat de

compensació econòmica, així com l'adequació de la previsió dels habitatges de protecció pública a la realitat existent del municipi.

Alhora, la regulació tant de la figura dels veïnats rurals tradicionals com de l'inventari de construccions en sòl no urbanitzable previstes al catàleg respon directament a la necessitat identificada de donar sortida a construccions existents al territori sobretot per oferir habitatge permanent i habitual a la població del municipi i així evitar el despoblament, i alhora fer front a l'envelliment de la seva població.

A més, es considera justificat que els plans d'ordenació urbanística municipal rural es trobin subjectes a avaluació ambiental estratègica simplificada, d'acord amb l'article 6.2.b) de la legislació bàsica en matèria ambiental. Aquesta adaptació procedimental respon a la baixa intensitat transformadora d'aquests plans –limitats a complecions del teixit urbà existent o creixements molt moderats, proporcionats a les necessitats locals– i evita demores innecessàries en la seva tramitació. Al mateix temps, queda garantida la tutela efectiva del medi ambient, atès que l'òrgan ambiental competent podrà requerir una avaluació ordinària en els casos concrets que puguin produir efectes significatius sobre el medi. La mesura, per tant, harmonitza l'agilitat procedimental amb respecte a la normativa bàsica estatal i al principi de precaució ambiental.

Nexe mesures de contractació:

Les mesures de contractació previstes al decret llei responen a la manca estructural de personal tècnic en què es troben molts municipis i que al seu torn acaba tenint incidència en el despoblament d'aquests, ja que no s'hi executen obres públiques per l'elevada complexitat tècnica de les licitacions o bé directament per la manca de mitjans propis. Així, la mesura de permetre licitar alhora el projecte i l'execució de contractes d'obres públiques i edificacions respon directament a aquesta necessitat de facilitar les licitacions i escurçar-ne la càrrega administrativa i temporal, i per tant, incentivar la construcció d'obres públiques i edificacions en els municipis. També la mesura relativa a possibilitar que Infraestructures de la Generalitat de Catalunya, SAU pugui ésser utilitzada com a mitjà propi, dels ens locals de Catalunya que voluntàriament decideixin adherir-s'hi respon a la manca de mitjans d'aquests ens.

En l'àmbit de la contractació pública, la modificació de l'article 2.1 del Decret llei 3/2025, de 4 de març –mitjançant la lletra g) que permet licitar conjuntament la redacció del projecte i l'execució de les obres en municipis rurals– es presenta plenament justificada i congruent amb la finalitat d'urgència. D'una banda, la mesura no altera el règim essencial de la contractació pública ni els procediments d'adjudicació establerts a la legislació bàsica, sinó que es limita a delimitar un supòsit especificat territorialment per a l'aplicació d'una mesura organitzativa i de gestió dins l'àmbit competencial de la Generalitat en desenvolupament de la normativa de contractes. En aquest sentit, es mantenen intactes els principis de publicitat, concurrència, igualtat i no-discriminació en la contractació. D'altra banda, la diferenciació que introdueix està fonamentada en una finalitat objectiva i legítima d'interès general que s'alinea amb els objectius del mateix Decret llei 3/2025: agilitzar els processos de contractació, millorar el funcionament dels serveis públics i facilitar l'accés de les petites i mitjanes empreses a la contractació pública. La inclusió específica dels municipis rurals respon a les seves especificitats estructurals –baixa densitat empresarial, dispersió territorial i majors dificultats per atraure licitadors– que dificulten una contractació efectiva i competitiva; s'evidencia, doncs, la necessitat d'adoptar mesures singularitzades per garantir que, en aquests entorns, els procediments de contractació puguin prosperar amb concurrència suficient.

A més, el criteri de diferenciació territorial utilitzat és objectiu, previ i definit normativament (la condició de municipi rural determinada per la Llei 8/2025, de 30 de juliol), fet que exclou qualsevol arbitrarietat i reforça la seguretat jurídica de la mesura. Igualment, la modificació s'ha calibrat sota el principi de proporcionalitat: no restringeix l'accés de cap operador econòmic a la contractació pública ni estableix excepcions als procediments generals, sinó que simplement adapta l'aplicació d'una mesura de gestió a un àmbit on es constata una disfunció real del mercat de contractació (en línia amb les recomanacions europees de promoure la participació de les pimes i millorar l'eficiència en la despesa pública). Finalment, cal destacar que aquesta mesura presenta una relació de congruència directa amb la situació que es pretén afrontar; s'adopta específicament per corregir les disfuncions detectades en la contractació pública dels municipis rurals i, per tant, manté una connexió clara i immediata entre la urgència de la situació i el contingut normatiu amb què es vol donar resposta.

A la vegada, la disposició final primera del projecte de decret llei –que habilita l'empresa pública Infraestructures de la Generalitat de Catalunya, SAU perquè pugui ésser utilitzada com a mitjà propi personificat pels ens locals catalans que voluntàriament s'hi adhereixin– s'integra també en la lògica de necessitat i urgència esmentada. Aquesta previsió dota els ajuntaments d'una eina immediata per encarregar la gestió d'obres i projectes a un ens instrumental altament especialitzat, superant la manca de recursos tècnics propis que avui paralitza o endarrerix moltes actuacions en municipis petits. La disposició final segona -que habilita l'empresa Energies Renovables Públiques de Catalunya, SAU (L'Energètica) perquè pugui ésser utilitzada com a mitjà propi personificat pels ens locals catalans que s'hi adhereixin- s'integra també en la lògica de necessitat i urgència esmentada davant de la situació de crisi energètica derivada dels actuals conflictes internacionals.

Des del punt de vista jurídic, aquestes dues disposicions finals s'emparen en el principi d'autoorganització de les administracions públiques i en la figura de l'encàrrec a mitjans propis regulada a l'article 32 de la Llei de Contractes del Sector Públic. La reforma projectada garanteix el compliment estricte dels requisits que imposa aquesta norma: es reconeix la condició de mitjà propi als estatuts d'Infraestructures.cat i de l'Energètica respectivament, i s'hi estableix la participació dels ens locals en el capital social i en els òrgans de govern de la societat, de manera que aquests podran exercir un control anàleg conjunt efectiu sobre l'empresa (conforme exigeix l'art. 32.4.a LCSP). La incorporació d'aquestes mesures al decret llei manté una relació estreta amb la situació d'urgència que es vol abordar: facilita als municipis rurals l'accés a mitjans tècnics i gestors necessaris per executar actuacions públiques imprescindibles (serveis bàsics, obres d'equipament, millora de connexions, etc.), evitant que la manca de capacitat administrativa local continuï paralitzant projectes i generant els efectes negatius associats (pèrdua o degradació de serveis, oportunitats econòmiques desaprofitades, deteriorament del patrimoni construït, etc.), així com amb la situació d'urgència derivada per la crisi energètica esmentada.»

Tant les mesures en l'àmbit urbanístic (com la incorporació dels veïnats rurals tradicionals, el POUM rural o l'inventari d'edificacions en sòl no urbanitzable) com les de contractació pública (facilitació de la licitació d'obres municipals rurals i possibilitat d'encàrrec a Infraestructures.cat i l'Energètica com a mitjà propi dels ens locals) comparteixen un mateix objectiu: superar les limitacions estructurals dels municipis rurals de manera immediata i efectiva. Aquesta unitat de finalitat assegura que el decret llei actua de forma cohesionada sobre tots els fronts crítics identificats, seguint un fil

Doc. original signat per:
Eva Giménez Corrons
04/05/2026,
Jordi Terrades Santacreu
04/05/2026

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 05/05/2029

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0KXQ2VW2A3CJG9L65EOKVJ0VY40WV75E

Data creació còpia:
05/05/2026 13:00:14

Pàgina 9 de 11

argumental únic que connecta la urgència de la situació amb la idoneïtat de cada mesura concreta.

Per tot l'exposat, queda palès que les mesures incorporades al decret llei responen a la necessitat identificada en els punts anteriors, així com son mesures proporcionades atès que el seu àmbit d'aplicació és el municipi rural i en tot cas son eines que s'ofereixen als municipis rurals, si bé en cap cas se'ls hi obliga a la seva adopció.

6. Idoneïtat de la figura del decret llei com a instrument normatiu

Tal com s'ha indicat en l'apartat 4 anterior, la situació descrita requereix d'una actuació immediata. En aquest sentit, per tal de poder donar compliment a aquesta situació d'urgència es precisa la tramitació via decret llei, atès que la dilació inherent a la tramitació legislativa ordinària impediria una resposta efectiva a la situació descrita.

Concretament, la no adopció immediata de les mesures implicaria, en molts casos, la frustració de l'objectiu perseguit, sobretot en situacions de difícil reversió com ara el tancament de serveis en municipis rurals, la pèrdua d'oportunitat d'ubicació de projectes empresarials en aquests municipis, atès que un cop decideixin ubicar-se a un altre lloc difícilment es tornen a reubicar, o inclús la degradació de construccions existents, atès que el cost de la seva recuperació és cada cop més elevat. Tal com s'ha exposat, les mesures contingudes al decret llei, tant les urbanístiques com les de contractació s'encaminen precisament a dotar als municipis rurals d'instruments àgils per a poder fer front a aquestes situacions, tant a través de contractacions d'obra pública de forma més àgil per dotar als municipis rurals de serveis que puguin precisar, com a través de l'eina de l'inventari de construccions no urbanitzables o veïnats rurals tradicionals per tal de poder donar sortida principalment d'habitatge permanent i habitual a construccions ja existents. Amb la mateixa finalitat de dotar d'instruments més àgil i precisament atès el context d'emergència energètica, es preveu la possibilitat de que l'Energètica esdevingui mitjà propi dels ens locals.

Per tots aquests motius, es descarta la utilització del procediment legislatiu ordinari i es fonamenta, així, la pertinència i legitimitat jurídica del recurs al decret llei com a única mesura viable i eficaç per respondre a les necessitats de finançament plantejades per les entitats locals en el moment actual.

En aquest sentit, convé indicar que el decret llei respecta el límits establerts en el marc constitucional i estatutari, en tant que no suposa una reforma de l'Estatut, no abasta matèries que són objecte de lleis de desenvolupament bàsic, ni regulació essencial o desenvolupament directe dels drets reconeguts a l'Estatut i a la Carta de drets i deures dels ciutadans de Catalunya, així com tampoc al pressupost de la Generalitat.

Concretament, el decret llei te com a àmbit principal d'actuació els municipis rurals, i en cap cas suposa una alteració estructural del sistema urbanístic general, sinó que tan sols introdueix especificitats pels municipis amb la condició de municipi rural, de conformitat amb la definició establert a la Llei 8/2025, de 30 de juliol, de l'Estatut de municipis rurals, sens perjudici d'aquelles mesures de caràcter instrumental amb abast general que es justifiquen per la seva funcionalitat en relació amb aquesta finalitat. Per l'exposat, queda palès que el decret llei no només és coherent amb l'ordenament jurídic vigent sinó que és l'instrument adequat i idoni per tal de poder assolir els objectius perseguits i en el termini necessari.

Doc. original signat per:
Eva Giménez Corrons
04/05/2026,
Jordi Terrades Santacreu
04/05/2026

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 05/05/2029

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0KXQ2VW2A3CJG9L65EOKVJ0VY40WV75E

Data creació còpia:
05/05/2026 13:00:14

Pàgina 10 de 11

7. Impacte pressupostari de les mesures previstes

Les mesures contingudes en el projecte de Decret Llei no comporten impacte pressupostari directe per als pressupostos de la Generalitat de Catalunya.

En primer lloc, les mesures de caràcter urbanístic que s'hi incorporen tenen una naturalesa estrictament normativa i reguladora, atès que es limiten a introduir instruments de planejament urbanístic adaptats a les característiques dels municipis rurals, a flexibilitzar determinats estàndards i procediments, i a habilitar noves figures jurídiques dins l'ordenament urbanístic vigent. Aquestes actuacions no impliquen l'assumpció de noves obligacions econòmiques ni de despesa per part de l'Administració de la Generalitat, ni comporten la dotació de recursos pressupostaris addicionals.

En segon lloc, pel que fa a les mesures relatives a la possibilitat que determinades empreses públiques de la Generalitat puguin tenir la condició de mitjà propi dels ens locals, cal assenyalar que el decret llei es limita a establir una habilitació de caràcter jurídic i organitzatiu. En aquesta fase, no es produeix cap assignació de recursos ni cap modificació de les dotacions pressupostàries existents, atès que la determinació efectiva de la condició de mitjà propi, així com les condicions concretes de participació dels ens locals i el règim d'actuació corresponent, hauran de ser objecte de regulació mitjançant les respectives modificacions estatutàries de les entitats afectades.

En conseqüència, serà en el marc d'aquestes eventuais modificacions estatutàries, quan s'haurà d'analitzar, si escau, l'impacte pressupostari que se'n pugui derivar. Aquest decret llei, per tant, no genera per si mateix cap impacte pressupostari ni determina compromisos econòmics futurs amb càrrec als pressupostos de la Generalitat.

8. Conclusió

Per tot l'exposat, queda acreditat el pressupòsit habilitant d'extraordinària i urgent necessitat per tal de fer front a la situació actual descrita dels municipis rurals de fort despoblament i envelliment de la població que pateixen, en part derivat de la manca d'instruments de planejament urbanístic adequats que permetin adaptar els municipis a les necessitats actuals, així com a la manca d'eines per oferir sortida a construccions existents com a habitatge permanent i habitual de la població del municipi, i també a la manca de recursos tècnics dels ajuntaments. Aquesta extraordinària i urgent necessitat descrita justifica l'adopció de les mesures tant urbanístiques com contractuals incorporades al decret llei.

Alhora, de conformitat amb l'exposat, queda palès que el decret llei suposa una resposta no només necessària, sinó adequada i proporcionada a la situació descrita atès que dota als municipis rurals d'eines més flexibles per a fer front a la seva realitat, sense incidir en la seva autonomia municipal.

Barcelona, 4 de maig de 2026

Eva Gimenez Corrons
Secretària general de la Presidència

Jordi Terrades i Santacreu
secretari general de Territori, Habitatge i
Transició Ecològica

11

Doc. original signat per:
Eva Giménez Corrons
04/05/2026,
Jordi Terrades Santacreu
04/05/2026

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 05/05/2029

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0KXQ2VW2A3CJG9L65EOKVJ0VY40WV75E

Data creació còpia:
05/05/2026 13:00:14

Pàgina 11 de 11

Informe jurídic sobre el projecte de decret llei de mesures urgents en l'àmbit urbanístic i de la contractació en relació amb els municipis rurals

De conformitat amb el que preveu l'article 38.3 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern; l'article 4.1.a) de la Llei 7/1996, de 5 de juliol, d'organització dels serveis jurídics de l'Administració de la Generalitat, i l'article 6.4 del Decret 106/2024, d'11 de juny, pel qual s'aprova el Reglament dels serveis jurídics de l'Administració de la Generalitat, s'emet aquest informe preceptiu en relació amb el projecte de decret llei esmentat.

I. Objecte del Decret llei

El projecte de Decret llei de mesures urgents en l'àmbit urbanístic i de la contractació en relació amb els municipis rurals té per objecte adoptar un conjunt de mesures normatives de caràcter extraordinari i urgent dirigides a fer front a la situació crítica que pateixen els municipis rurals de Catalunya. Aquestes mesures, que incideixen en els àmbits de l'urbanisme i de la contractació pública, persegueixen una doble finalitat: d'una banda, actualitzar i flexibilitzar els instruments d'ordenació urbanística aplicables als municipis rurals, per tal d'agilitar els tràmits i adequar-los a la realitat específica d'aquests territoris davant la pressió demogràfica regressiva i les dificultats de desenvolupament local; d'altra banda, simplificar i reforçar els procediments de contractació pública en els municipis, amb la voluntat de millorar la gestió dels projectes urbans i d'infraestructures i de facilitar la transició energètica en l'àmbit local.

En concret, el Decret llei incorpora diverses modificacions normatives i noves figures jurídiques per assolir aquestes finalitats. En l'àmbit urbanístic, es creen dues noves modalitats de planejament general adaptades als municipis rurals amb baixa densitat poblacional o escassa complexitat urbanística: d'una banda, el Pla d'ordenació urbanística municipal rural (POUM rural), un instrument simplificat que permet ordenar creixements moderats o complecions de nuclis existents amb documentació i tràmits ambientals reduïts; d'altra banda, la possibilitat que aquests municipis s'ordenin mitjançant normes de planejament urbanístic de vigència indefinida, les quals poden ésser tramitades i aprovades pel mateix ajuntament (amb informe preceptiu de la Comissió territorial d'urbanisme) o encomanades al Departament de Territori. Així mateix, es reforça la seguretat jurídica i es dona cobertura a la realitat de determinades construccions, a través de la figura dels veïnats rurals tradicionals (nuclis de població en sòl no urbanitzable amb més de 100 anys d'antiguitat i usos d'habitatge, que ara es poden delimitar i regular per preservar-ne el caràcter) i de l'inventari d'edificacions en sòl no urbanitzable (un registre municipal de construccions preexistents sense valors a protegir, que podran destinar-se a usos residencials, artesanals, productius o comunitaris, fins i tot amb ampliacions limitades fins a 150 m², subjectes a llicència urbanística municipal i a criteris d'integració paisatgística). Paral·lelament, amb la finalitat d'adequar les exigències legals a la realitat d'aquests entorns, el projecte de Decret llei eximeix els municipis rurals de l'obligació general de reservar un percentatge mínim de sòl per a habitatge de protecció pública en els seus Plans d'Ordenació Urbanística Municipal (POUM) i en les normes de planejament urbanístic, atès que en aquests municipis la pressió residencial és molt inferior a la d'altres àrees del país. També s'hi introdueixen nous mecanismes d'agilització ambiental: els POUM de municipis rurals se sotmetran al procediment d'avaluació ambiental estratègica

Doc. original signat per:
Immaculada Puigmulé
Recasens 04/05/2026

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 06/05/2029

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0E6MUKXM8DFITXU0Z83NB5B1OZN8NVWF

Data creació còpia:
06/05/2026 14:41:00

simplificada, en consideració al seu abast reduït i a fi d'evitar demores innecessàries, tot mantenint la tutela efectiva del medi ambient.

En l'àmbit de la contractació pública, el projecte incorpora mesures destinades a facilitar i accelerar els procediments contractuals en els municipis, especialment els rurals, molts dels quals disposen de recursos tècnics i organitzatius limitats. En particular, es modifiquen les disposicions vigents per habilitar els ajuntaments rurals a licitar conjuntament l'elaboració del projecte tècnic i l'execució de les obres (tant en contractes d'obra pública com d'edificació), permetent així una contractació integral de projecte i obra que redueixi terminis i càrregues administratives sense menyscar les garanties bàsiques. Igualment, amb l'objectiu de reforçar la capacitat d'acció immediata dels ens locals, especialment dels més petits, el Decret llei habilita les societats mercantils públiques Infraestructures de la Generalitat de Catalunya, SAU i Energies Renovables Públiques de Catalunya, SAU (L'Energètica) per tal que puguin actuar com a mitjans propis personificats dels ens locals que s'hi adhireixin voluntàriament. D'aquesta manera, els municipis, especialment els rurals podran encarregar directament a Infraestructures.cat la gestió integrada de projectes d'obres i equipaments públics, i comptar amb L'Energètica per executar actuacions de transició energètica (instal·lació de renovables, desplegament d'infraestructures de recàrrega elèctrica, millores d'eficiència energètica, etc.), dotant-los d'instruments especialitzats per superar les seves limitacions tècniques i materials i afrontar amb solvència els reptes energètics actuals.

II. Marc competencial i normatiu

1. Títols competencials habilitants.

Pel que fa a les matèries concernides, els títols competencials que habiliten l'aprovació i el contingut d'aquest projecte de decret llei són principalment els relatius a les competències exclusives de la Generalitat en matèria de règim local i urbanisme, d'acord amb l'Estatut d'autonomia de Catalunya (EAC). En efecte, l'article 160 EAC atribueix a la Generalitat la competència exclusiva en règim local, que comprèn, entre d'altres, la determinació de les potestats i competències pròpies dels municipis en els àmbits de l'ordenació del territori, l'urbanisme i la disciplina urbanística (art. 160.1.b en relació amb l'art. 84 EAC). Al seu torn, l'article 149.5 EAC preveu que correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'urbanisme, la qual inclou, entre altres extrems, l'establiment i regulació dels instruments de planejament i gestió urbanístiques i llur procediment de tramitació i aprovació; la política de sòl i habitatge; la regulació dels patrimonis públics de sòl i d'habitatge; i el règim de la intervenció administrativa en l'edificació, la utilització del sòl i la disciplina urbanística. Així mateix, en l'àmbit de l'ordenació del territori i del medi ambient, l'article 149.1 EAC, lletres b) i e), estableix que la Generalitat té competència exclusiva sobre l'establiment i la regulació de les figures de planejament territorial i del procediment per tramitar-les i aprovar-les, i sobre la determinació de mesures específiques de promoció de l'equilibri territorial, demogràfic, socioeconòmic i ambiental. En aquest marc, cal tenir present que l'ordenació del territori i l'urbanisme són matèries en què l'Estatut reconeix també competències pròpies dels ens locals (art. 84 EAC), i que les noves mesures s'emmarquen en l'exercici de la competència de la Generalitat per establir instruments normatius i organitzatius que facilitin l'acompliment d'aquestes funcions locals, en aplicació del principi de subsidiarietat i d'assistència als municipis. Igualment, l'article

2

	Doc. original signat per: Immaculada Puigmulé Recasens 04/05/2026	Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 06/05/2029	Data creació còpia: 06/05/2026 14:41:00
		Original electrònic / Còpia electrònica autèntica CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ 	Pàgina 2 de 14
		0E6MUKXM8DFITXU0Z83NB5B1OZN8NVWF	

144 EAC atribueix a la Generalitat competències compartides en matèria de medi ambient i espais naturals, amb la facultat d'establir normes addicionals de protecció respecte a la legislació bàsica de l'Estat (art. 149.1.23 CE). Aquesta competència justifica que la Generalitat pugui ajustar procediments d'avaluació ambiental a la realitat específica dels municipis rurals, sempre dins els límits de la legislació bàsica estatal de protecció ambiental. Finalment, l'article 159 EAC reconeix a la Generalitat la competència exclusiva sobre les normes de procediment administratiu que derivin de les particularitats del dret substantiu català o de l'organització de la Generalitat, així com sobre les normes d'execució, modificació i extinció dels contractes de l'Administració en tot allò no afectat per l'article 149.1.18 de la Constitució espanyola. En virtut d'aquesta última habilitació estatutària, el projecte pot introduir mesures organitzatives o de gestió en matèria de contractació pública que no alterin els principis essencials de la legislació bàsica estatal en aquesta matèria, tal com es detalla més endavant.

2. Marc normatiu vigent

Quant al marc normatiu vigent que es veu afectat o complementat per les mesures del Decret llei, cal fer esment, en primer lloc, de la nova Llei 8/2025, de 30 de juliol, de l'Estatut de municipis rurals de Catalunya. L'aprovació d'aquesta Llei per part del Parlament ha marcat una fita en establir un conjunt de mesures destinades a millorar les condicions de vida de la ciutadania resident en municipis rurals, afavorir-ne el repoblament i l'equilibri territorial, i adaptar l'ordenament jurídic a les singularitats d'aquests entorns. En particular, el títol IV de la Llei 8/2025 introdueix diverses mesures per al millorament dels serveis, la lluita contra el despoblament i el foment dels municipis rurals, entre les quals hi ha remissions a l'adopció de nous models de gestió urbanística per als nuclis de població petits i en recessió. Així mateix, la disposició addicional sisena de la citada Llei encomana al Govern el desenvolupament de propostes normatives en matèria d'urbanisme i gestió del territori específiques per als municipis rurals. El projecte de Decret llei aquí informat s'emmarca en aquest context: les mesures que conté donen compliment immediat a algunes de les orientacions de l'Estatut de municipis rurals, tot establint un marc excepcional per actualitzar els instruments de planejament, agilitzar els procediments administratius i de contractació, i reforçar els recursos disponibles en aquests municipis, per tal de frenar i revertir la situació de despoblament i desequilibri territorial que la mateixa Llei 8/2025 identifica.

En segon lloc, cal tenir en compte la normativa sectorial que el projecte de Decret llei pretén modificar o complementar. Així, en matèria d'urbanisme, les mesures s'articulen principalment mitjançant la modificació del Text refós de la Llei d'urbanisme de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost (TRLUC), text legal que constitueix la base de l'ordenament urbanístic vigent. També es preveuen modificacions puntuals de la Llei 16/2015, del 21 de juliol, de simplificació de l'activitat administrativa (concretament, per adaptar el seu règim d'avaluació ambiental a l'escala dels nous instruments de planejament rural) i del Reglament de protecció de la legalitat urbanística (Decret 64/2014, de 13 de maig, del qual es deroga un precepte per harmonitzar-lo amb els procediments simplificats que ordena aquest Decret llei). Pel que fa a l'àmbit de la contractació pública, el projecte incideix sobre el Decret llei 3/2025, de 4 de març, de mesures urgents en matèria de contractació pública, i introdueix modificacions en la normativa orgànica de determinades entitats del sector públic: en concret, es modifica la Llei 4/1985, de 29 de març, de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana, i el Decret llei 5/2025, de 25 de març, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria fiscal, de

	Doc. original signat per: Immaculada Puigmulé Recasens 04/05/2026	Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 06/05/2029	Data creació còpia: 06/05/2026 14:41:00
		Original electrònic / Còpia electrònica autèntica CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ 0E6MUKXM8DFITXU0Z83NB5B1OZN8NVWF	Pàgina 3 de 14

despeses de personal i altres mesures administratives, a fi de possibilitar que les societats Infraestructures.cat i L'Energètica puguin ésser utilitzades com a mitjans propis pels ens locals. Finalment, cal esmentar que la normativa urbanística i sectorial vigent que resulta d'aplicació supletòria –com ara la mateixa Llei 8/2025, la LCSP, especialment els seus articles 1, 32 i 234; la Llei 21/2013, d'avaluació ambiental, que han estat considerades en el procés d'elaboració d'aquest projecte, seguint les directrius establertes a la Instrucció 1/2024, de la Direcció del Gabinet Jurídic, sobre els informes jurídics relatius a iniciatives normatives, i en el Manual d'elaboració de normes de la Generalitat de Catalunya 2024, als efectes de garantir la coherència i la qualitat tècnica de la regulació proposada.

III. Contingut del projecte de Decret llei

Aquest Decret llei consta, a més de l'exposició de motius, de vint articles, una disposició derogatòria i tres disposicions finals.

El capítol I (Disposicions generals) inclou dos articles: l'article 1, relatiu a l'objecte i les finalitats del Decret llei, i l'article 2, relatiu al seu àmbit d'aplicació (limitant l'eficàcia de les mesures als municipis classificats com a rurals d'acord amb la legislació vigent).

El capítol II (Modificacions de disposicions legals amb afectació als municipis rurals) es divideix en dues seccions: la secció primera (articles 3 a 18) incorpora diverses modificacions al Text refós de la Llei d'urbanisme de Catalunya (TRLUC), amb la finalitat de facilitar i simplificar el planejament urbanístic dels municipis rurals. En primer lloc, s'afegeix un nou article 47 bis al TRLUC, que permet la delimitació dels veïnats rurals tradicionals (nuclis de població en sòl no urbanitzable, amb més de 100 anys d'antiguitat i destinats principalment a l'habitatge habitual però mancats de serveis urbanístics bàsics). Seguidament, s'incorpora un nou article 57 ter al TRLUC, pel qual es regula el Pla d'ordenació urbanística municipal rural (POUM rural) com a instrument de planejament propi dels municipis rurals, de caràcter simplificat i adaptat a les seves necessitats i capacitat de gestió. Aquest nou tipus de pla territorialitza el creixement moderat en aquests municipis i en permet l'ordenació integral amb un abast i documentació proporcionats a la seva escala, tot sotmetent-lo a l'avaluació ambiental estratègica simplificada. En coherència amb aquesta simplificació, l'article 20 del Decret llei modifica la disposició addicional vuitena de la Llei 16/2015 per tal de preveure expressament que els plans d'ordenació urbanística municipal rural se sotmeten a avaluació ambiental estratègica simplificada, en línia amb la legislació bàsica estatal per a plans de reduïda extensió i impacte. Igualment, s'afegeix un nou article 57 quater al TRLUC que regula l'inventari d'edificacions en sòl no urbanitzable dels municipis rurals: aquest instrument permet als ajuntaments identificar i regularitzar, amb informe preceptiu de la Comissió territorial d'urbanisme, aquelles construccions existents en sòl rústic que, per les seves característiques i assentament, puguin destinar-se a habitatge habitual, activitats artesanals o professionals, explotacions agràries, equipaments comunitaris, etc., fins i tot preveient-hi la possibilitat d'ampliacions limitades (fins a 150 m²) i sotmeses a llicència municipal, sempre que s'acrediti la integració paisatgística de l'actuació. Així mateix, es modifica l'article 62 del TRLUC per establir que els municipis rurals puguin, com a alternativa a la redacció d'un nou POUM, instar o aprovar directament unes normes de planejament urbanístic de vigència indefinida, amb caràcter de planejament urbanístic general simplificat que delimiti i qualifiqui el sòl urbà i el sòl no urbanitzable. Ambdues eines de planejament (el POUM rural i les normes de

	Doc. original signat per: Immaculada Puigmulé Recasens 04/05/2026	Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 06/05/2029	Data creació còpia: 06/05/2026 14:41:00
		Original electrònic / Còpia electrònica autèntica CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ 0E6MUKXM8DFITXU0Z83NB5B1OZN8NVWF	Pàgina 4 de 14

planejament indefinides per a municipis rurals) queden exemptes de l'obligació de reserva mínima de sòl per a la construcció d'habitatges de protecció pública: en efecte, l'article 5 del projecte de Decret Llei modifica l'apartat 3 de l'article 57 del TRLUC per tal d'establir que els plans d'ordenació urbanística municipal rural i les normes de planejament urbanístic en municipis rurals no estan subjectes a les reserves mínimes de sòl per a habitatge protegit que preveu amb caràcter general la Llei d'urbanisme. Aquesta mesura d'exempció (juntament amb la regulació específica que s'hi afegeix, segons la qual qualsevol reserva d'HPO que eventualment es prevegi en aquests plans haurà d'estar degudament justificada i adaptada a les característiques del municipi) té per objecte flexibilitzar les exigències de destinació de sòl a habitatge protegit en aquells municipis on la pressió residencial és escassa i no es justifiquen percentatges mínims obligatoris, evitant així dificultats innecessàries a l'hora de planificar nous creixements moderats.

Dins la mateixa secció primera, es recullen altres modificacions destinades a fer efectiu el nou règim urbanístic especial dels municipis rurals. En particular, es modifica l'article 55 del TRLUC per introduir-hi els POUM rurals i les normes de planejament urbanístic com a instruments tipificats de planejament general; s'incorporen diverses modificacions als articles 67, 80 i 81 del TRLUC per adaptar el règim d'aprovació dels plans urbanístics i la distribució de competències entre la Comissió territorial d'urbanisme i la Comissió de Territori de Catalunya, de manera que el nou POUM rural i les normes urbanístiques de municipis rurals es puguin aprovar pels òrgans ordinaris competents (ajuntaments i Comissions territorials) sense tràmits addicionals; i s'introdueix una nova disposició addicional trentena al TRLUC per establir el procediment pel qual aquells municipis rurals que ja disposin d'un POUM ordinari vigent puguin adaptar-se al règim del POUM rural si ho desitgen, garantint la continuïtat del seu planejament.

La secció segona del capítol II (articles 19 i 20) introdueix altres modificacions normatives amb incidència en els àmbits de la contractació pública i la sostenibilitat energètica. Concretament, l'article 19 del projecte modifica l'article 2 del Decret Llei 3/2025, de 4 de març, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria de contractació pública, amb la finalitat d'autoritzar que, en els municipis rurals, es puguin licitar conjuntament la redacció del projecte i l'execució de les obres, tant en els contractes d'obra pública com en els d'edificació. Aquesta previsió suposa una excepció limitada dins el règim general de contractació pública, que permet als ens locals de menor dimensió simplificar la tramitació de contractes i reduir-ne els terminis, sense alterar els tràmits essencials ni els principis bàsics de concurrència i publicitat, i amb l'única finalitat de millorar l'eficiència i l'accessibilitat de la contractació pública en l'àmbit rural.

Per altra banda, l'article 20 del projecte modifica la disposició addicional vuitena de la Llei 16/2015, del 21 de juliol, de simplificació de l'activitat administrativa de la Generalitat i dels governs locals, per tal d'incloure explícitament els plans d'ordenació urbanística municipal rural entre els instruments de planejament que s'han de sotmetre a avaluació ambiental estratègica simplificada. Aquesta adaptació procedimental s'ajusta al que preveu la legislació bàsica ambiental per als plans de reduïda extensió i impacte, atès que els POUM rurals es limiten a ordenar creixements moderats o complecions de nuclis existents, i evita demores innecessàries en la tramitació. Alhora, es garanteix la tutela ambiental efectiva, atès que l'òrgan ambiental competent podrà requerir, cas per cas, una avaluació ordinària si preveu efectes significatius sobre el medi.

Quant a les disposicions finals, la primera modifica l'apartat 1 i afegeix un nou apartat 8 a la disposició addicional segona de la Llei 4/1985, de 29 de març, de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana, amb l'objectiu d'adaptar el marc jurídic d'Infraestructures de la Generalitat de Catalunya, SAU (Infraestructures.cat) per tal de possibilitar que aquesta societat pública pugui ésser utilitzada com a mitjà propi no només per l'Administració de la Generalitat i el seu sector públic, sinó també pels ens locals de Catalunya que voluntàriament s'hi adhereixin. En la mateixa línia, la disposició final segona afegeix un article 13 a un altre decret llei recent (el Decret llei 5/2025, de 25 de març) per tal de permetre que Energies Renovables Públiques de Catalunya, SAU (L'Energètica) –la companyia pública dedicada a impulsar la generació d'energies renovables– també pugui ésser considerada mitjà propi de les entitats locals catalanes. Ambdues previsions tenen per objecte facilitar que els ajuntaments rurals accedeixin de forma immediata i àgil a recursos tècnics i operatius altament especialitzats, tant en la gestió d'obres públiques (cas d'Infraestructures.cat) com en la implementació de projectes de transició energètica i energies renovables (cas de L'Energètica), sense haver de recórrer a processos de contractació que, per la seva complexitat i manca de personal tècnic especialitzat, sovint suposen un obstacle per als municipis més petits. Finalment, la disposició final tercera preveu l'entrada en vigor del Decret llei l'endemà de la seva publicació en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, d'acord amb la urgència que en motiva l'aprovació. A més, el projecte inclou una disposició derogatòria única, la qual suprimeix la lletra b) de l'article 59 del Reglament sobre protecció de la legalitat urbanística (Decret 64/2014, de 13 de maig) amb la finalitat d'eliminar l'exigència, en determinats supòsits, d'un informe previ de la comissió territorial d'urbanisme per autoritzar llicències d'obres en sòl no urbanitzable –tràmit que es considera prescindible en el marc de simplificació administrativa que promou aquest Decret llei.

IV. Aspectes habilitadors i límits materials del Decret llei

1. Pressupòsit habilitant de necessitat extraordinària i urgent.

Els elements bàsics que cal valorar, a l'hora d'informar aquest projecte de decret llei, se centren en determinar, d'una banda, si concorre el supòsit habilitant de la necessitat extraordinària i urgent que requereix la seva aprovació; i, d'altra banda, si es respecten els límits materials que l'ordenament –i en particular l'article 64.1 EAC– imposa al contingut d'aquest tipus de normes. Tal com ha assenyalat el Consell de Garanties Estatutàries (per exemple, en el Dictamen 3/2023, d'1 de desembre), perquè una disposició amb rang de llei aprovada pel Govern s'adeqüi a les previsions de l'Estatut, cal l'observança de dos aspectes essencials: primer, l'existència real d'una situació de necessitat extraordinària i urgent que n'habiliti l'adopció; i segon, el respecte als límits que vetllen perquè el decret llei no reguli matèries excloses o no alteri el marc constitucional i estatutari de competències.

En relació amb el pressupòsit habilitant de la necessitat extraordinària i urgent, cal tenir present la consolidada doctrina del Tribunal Constitucional (TC), que delimita l'ús del decret llei i subordina la seva legitimitat a l'existència d'una situació objectiva que faci indispensable una actuació immediata del Govern, sense perjudici del control jurisdiccional posterior. Segons aquesta doctrina, recollida entre d'altres en les sentències STC 29/1982, 137/2011, 40/2021, 126/2023 i 166/2023, la valoració de la concurrència d'un supòsit d'extraordinària i urgent necessitat és essencialment un judici

polític que correspon efectuar al Govern (i del qual el Parlament en darrer terme és garant mitjançant la validació o derogació del decret llei), i que el TC només revisa externament per tal de comprovar que no desbordi els límits d'allò manifestament raonable o incideixi arbitràriament en les prerrogatives legislatives del Parlament. En aquesta línia, la jurisprudència constitucional i la mateixa doctrina consultiva del Consell de Garanties Estatutàries han estat particularment deferents envers l'ús del decret llei en situacions de naturalesa econòmica o social –com la que aquí ens ocupa–, atès que s'entén que quan es pretén respondre de manera immediata a una conjuntura greu en aquests àmbits, el Govern disposa d'un ampli marge per apreciar la urgència, sempre que aquesta decisió estigui prou explicitada i motivada en el text de la norma i en la documentació que l'acompanya (vegeu, entre d'altres, STC 93/2015, FJ 7; DCGE 2/2019, FJ 2).

D'altra banda, tant el TC com el Consell de Garanties han establert que el concepte de urgència s'ha d'entendre com la impossibilitat d'assolir els objectius pretesos per mitjà del procediment parlamentari ordinari. És a dir, el Govern només resta legitimat per recórrer al decret llei en aquells casos en què l'eventual tramitació d'un projecte de llei –fins i tot per la via d'urgència parlamentària o de lectura única– no permetria intervenir amb la celeritat necessària per evitar un perjudici o per atendre la situació que es vol resoldre. En aquest sentit, la STC 126/2023, de 27 de setembre, ha flexibilitzat el grau d'exigència quant a la justificació detallada de la "inadequació" de la via legislativa ordinària, especialment si es posa de manifest una necessitat d'actuació normativa immediata que no admet dilació. Amb tot, és aconsellable que el Govern expliciti, encara que sigui de forma concisa, els motius pels quals la demora pròpia del procediment parlamentari (per exemple, la tramitació d'urgència, malgrat ser més ràpida que l'ordinària, suposaria uns terminis que podrien frustrar l'eficàcia de la norma) faria perillar la consecució dels objectius que es pretenen assolir amb el decret llei. En el cas que s'analitza, aquesta justificació sembla concorre de manera satisfactòria: l'Exposició de motius del projecte assenyala que la gravetat i la persistència en el temps de la situació dels municipis rurals –derivada del despoblament i l'envelliment demogràfic accelerat, de la paralització i obsolescència dels instruments de planejament, de la crisi energètica sobrevinguda i de la manca de recursos tècnics i administratius per fer-hi front– ha arribat a un punt d'inflexió crític que exigeix una acció normativa immediata i inajornable per evitar danys i perjudicis irreparables. La dilació que implicaria la tramitació d'una llei ordinària, fins i tot per via d'urgència, es considera incompatible amb la necessitat peremptòria d'actuar sobre aquesta realitat: qualsevol retard en l'entrada en vigor de les mesures podria comportar, segons s'exposa, la consolidació de situacions irreversibles, com ara la desertització demogràfica d'alguns nuclis, la pèrdua d'oportunitats empresarials i residencials o l'agreuament del desequilibri territorial. Per tant, l'opció del Govern de recórrer a la via del decret llei per tal de materialitzar aquestes mesures es troba fonamentada i s'emmarca en els paràmetres de la doctrina constitucional esmentada, que admet l'ús d'aquesta via excepcional en supòsits de problemàtiques estructurals que es veuen sobtadament exacerbades fins a esdevenir crítiques. Així mateix, l'informe justificatiu de la iniciativa –elaborat conjuntament per la secretaria general de la Presidència, i per la secretaria general de de Territori, Habitatge i Transició Ecològica– conclou de manera motivada que concorre la *extraordinària i urgent necessitat* a què al·ludeix l'article 64.1 EAC, posant de manifest que, sense una actuació normativa immediata, les tendències demogràfiques i socioeconòmiques negatives es podrien consolidar de forma irreversible.

Pel que fa al caràcter extraordinari d'aquesta necessitat, la jurisprudència constitucional (per exemple, STC 16/2021, de 28 de gener) ha establert que la *qualificació d'una situació com a extraordinària* no depèn necessàriament de la seva imprevisibilitat ni queda invalidada pel fet que es pugui atribuir, en part, a la inacció prèvia dels poders públics; allò que resulta determinant és que es doni, efectivament, una conjuntura excepcional i d'especial gravetat que reclami una intervenció normativa immediata del Govern. En aquest sentit, tal com subratlla el Consell de Garanties Estatutàries (DCGE 2/2019, FJ 2.3), s'ha d'interpretar el caràcter extraordinari «com el supòsit excepcional en el qual una situació conjuntural de difícil previsió requereix una intervenció normativa immediata per part del poder executiu per fer front als objectius de governabilitat». I la mateixa doctrina consultiva assenyala que la jurisprudència del TC ha estat àmpliament permissiva en l'acceptació d'aquest caràcter extraordinari «quan està raonablement i explícitament motivat per situacions fàctiques amb una especial transcendència o repercussió en l'àmbit econòmic o social, i, per contra, l'escrutini ha estat més estricte en supòsits de normativa orientada a reformes estrictament organitzatives o instrumentals mínimament previsibles i que no exigeixen una acció normativa immediata» (DCGE 15/2014, FJ 2.3). En la mateixa línia, el Tribunal Constitucional ha ressaltat que s'exigeix que l'apreciació de l'extraordinària i urgent necessitat sigui explícita i raonada, amb l'existència d'una connexió de sentit entre la situació definida i les mesures que el decret llei adopta. En altres paraules, cal acreditar que les mesures dispensades guarden una relació directa i congruent amb la problemàtica que es pretén afrontar, de manera que no s'excedeixi el necessari per respondre a l'emergència.

En aplicar aquesta doctrina al cas present, es constata que el projecte de Decret llei defineix adequadament les circumstàncies excepcionals concurrents i dissenya un conjunt de mesures estretament lligades a la seva resolució. Tal com s'exposa a l'Informe de necessitat i a la memòria del projecte, la situació dels municipis rurals de Catalunya combina una sèrie de factors adversos: despoblament i envelliment acusats, amb la conseqüent pèrdua de capital humà i de dinamisme socioeconòmic; obsolescència dels instruments de planejament urbanístic vigents, que majoritàriament daten de fa més de quinze o vint anys i no permeten afrontar els reptes actuals (manca d'habitatge assequible, abandonament d'edificacions, dificultats per implantar noves activitats econòmiques sostenibles en el medi rural); manca estructural de recursos tècnics i administratius en els consistoris de menor dimensió (amb nombrosos ajuntaments sense secretari-interventor de carrera ni personal suficient, i amb procediments complexos que tendeixen a paralitzar l'acció administrativa local); i, més recentment, els efectes intensos de la crisi energètica internacional en els territoris rurals, amb l'encariment dels costos dels combustibles fòssils i de l'energia, que ha agreujat la fragilitat econòmica d'aquests municipis i ha posat de manifest la necessitat d'actuacions urgents de descarbonització i eficiència energètica a escala local. Tot aquest conjunt de factors, si bé en part responen a problemes estructurals i de llarg recorregut, han confluït en un punt crític o d'inflexió que exigeix mesures immediates i excepcionals: tal com s'argumenta en l'expedient, si no es despleguessin de manera inajornable eines normatives i recursos addicionals, es corre el risc que es consolidin dinàmiques irreversibles (pèrdua definitiva de població en determinats indrets, desaparició de nuclis habitats, oportunitats d'inversió residencial o empresarial malaguanyades, etc.). En aquest context urgent, i atesa la impossibilitat de fer front a la problemàtica descrita amb la celeritat necessària per mitjans legislatius ordinaris, la figura del decret llei es presenta com l'única via apta per assegurar una resposta ràpida,

	Doc. original signat per: Immaculada Puigmulé Recasens 04/05/2026	Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 06/05/2029	Data creació còpia: 06/05/2026 14:41:00
		Original electrònic / Còpia electrònica autèntica CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ 0E6MUKXM8DFITXU0Z83NB5B1OZN8NVWF	Pàgina 8 de 14

integral i eficaç. La motivació continguda a l'Exposició de motius i a l'informe justificatiu subratlla aquesta circumstància i remarca que la utilització del procediment parlamentari, fins i tot en la modalitat d'urgència, seria insuficient per prevenir els danys greus i el deteriorament continu que patirien els municipis rurals sense aquestes mesures immediates. Es considera, doncs, que s'ha acreditat satisfactòriament la concurrència del pressupòsit habilitant d'extraordinària i urgent necessitat.

2. Límits materials del Decret llei.

Quant als límits materials i competencials, cal examinar succintament si el contingut d'aquest Decret llei respecta les restriccions establertes a l'article 64.1 EAC i a l'article 86.1 de la Constitució espanyola (CE), així com a l'ordre de distribució de competències entre l'Estat i la Generalitat. Sobre aquest particular, es pot avançar que el projecte no envaeix cap competència estatal reservada, ni regula cap matèria prohibida. En primer lloc, el Decret llei no afecta cap dels àmbits vetats per l'article 64.1 EAC: no implica cap reforma de l'Estatut, ni incideix en el dret electoral o en els drets, deures i llibertats de caràcter essencial, ni configura cap norma pressupostària en sentit estricte. El seu objecte principal –la modificació de normes urbanístiques i de contractació pública per a una aplicació temporal i acotada als municipis rurals– s'insereix en l'àmbit de l'organització territorial i del desenvolupament socioeconòmic, uns camps en què la jurisprudència constitucional ha admès àmpliament l'ús de decrets llei sempre que no es vulnerin drets fonamentals ni s'alteri la distribució constitucional de competències. En aquest sentit, cal destacar que el projecte de Decret llei no restringeix, sinó que més aviat pretén facilitar, l'efectivitat de drets socials com el dret a gaudir d'un habitatge digne o d'un medi ambient adequat: les mesures adoptades (com ara la possibilitat d'habilitar habitatges en edificacions preexistents en sòl no urbanitzable, la creació d'instruments urbanístics específics per actualitzar plans obsolets o la facilitació de projectes d'energies renovables de proximitat) tenen per objectiu últim millorar el benestar de la població rural i garantir la sostenibilitat dels seus nuclis de població, sense afectar negativament cap dret constitucional o estatutari. Igualment, la norma no estableix cap règim que pugui considerar-se equiparable a una llei de pressupostos: tot i que comporta compromisos de despesa futura (en la mesura que els ens locals podran fer encàrrecs a les societats públiques designades com a mitjans propis), aquests supòsits queden subjectes als processos pressupostaris ordinaris i no s'està aprovant ni modificant cap crèdit pressupostari de la Generalitat mitjançant aquest Decret llei.

D'altra banda, en l'àmbit competencial, cal recordar que la matèria de contractació pública està fortament ordenada per la legislació bàsica de l'Estat (article 149.1.18 CE), la qual configura el marc normatiu general en aspectes com els procediments d'adjudicació, els tipus contractuals, els límits quantitius i els principis rectoris de la contractació; les comunitats autònomes, d'acord amb l'article 159 EAC esmentat, hi poden intervenir complementàriament en aquells aspectes organitzatius o de gestió que no afectin directament aquest nucli bàsic.

En el present cas, la modificació de l'article 2 del Decret llei 3/2025 per permetre la licitació conjunta de projecte i obra en municipis rurals s'ha d'interpretar en el marc de les competències autonòmiques de desenvolupament i en plena conformitat amb la legislació bàsica estatal. Concretament, l'article 234 de la Llei 9/2017, de 8 de novembre, de Contractes del Sector Públic (LCSP), estableix el caràcter excepcional d'aquesta modalitat de contractació, limitant-la a supòsits justificats per raons tècniques o per la

singularitat de l'obra. La mesura del Decret llei no crea una excepció automàtica i incondicionada, sinó que contextualitza l'apreciació d'aquesta excepcionalitat: reconeix que les limitacions estructurals de mitjans tècnics i humans pròpies dels municipis rurals constitueixen, per se, una causa objectiva que justifica l'aplicació d'aquesta modalitat per raons d'eficiència i interès general. D'aquesta manera, la norma autonòmica no altera el règim bàsic de l'article 234 LCSP, sinó que ofereix un criteri interpretatiu per a la seva aplicació justificada en un àmbit territorial amb necessitats específiques, respectant plenament els principis de concurrència, publicitat i igualtat de tracte. La mateixa Exposició de motius del projecte destaca que aquesta mesura té caràcter merament instrumental i voluntari, i que respon a una finalitat objectiva i legítima d'interès general: agilitar la tramitació d'obres públiques en entorns rurals amb poca capacitat tècnica i, alhora, millorar la concurrència i l'accés de pimes locals a aquests contractes, en plena sintonia amb els objectius i principis recollits a la LCSP (publicitat, concurrència, igualtat). Així doncs, s'entén que la modificació projectada no vulnera la reserva de legislació bàsica estatal en matèria de contractes (art. 149.1.18 CE), ja que no en canvia el règim jurídic fonamental, sinó que introdueix una modalitat procedimental específica degudament justificada per les peculiaritats dels municipis rurals i plenament respectuosa amb el marc de contractació bàsica vigent.

En matèria urbanística, les mesures contingudes en el Decret llei s'inscriuen dins les competències exclusives de la Generalitat (art. 149.5 EAC) i s'exerceixen sobre aspectes que no contravenen la legislació bàsica estatal sobre sòl i medi ambient. En particular, la modificació de la Llei d'urbanisme que estableix l'exempció dels POUM rurals i normes de planejament dels municipis rurals de l'obligació general de reserva mínima de sòl per a habitatge de protecció pública no suposa una vulneració de la funció social de la propietat ni del dret a un habitatge digne (article 47 CE).

Cal recordar que l'exigència de reserva mínima és una previsió del dret urbanístic autonòmic (article 57 TRLUC) que es pot modular en atenció a les característiques singulars dels municipis. La flexibilització per als municipis rurals –on sovint no hi ha una demanda suficient d'habitatge protegit ni una pressió urbanística que justifiqui les reserves obligatòries– constitueix una mesura proporcionada i raonable, que adequa les obligacions a la realitat demogràfica i territorial d'aquests municipis.

Aquesta posició competencial es veu, a més, significativament reforçada per la Sentència del Tribunal Constitucional 79/2024, de 21 de maig, que va declarar inconstitucional i nul l'article 16 de la Llei estatal 12/2023, pel dret a l'habitatge. El Tribunal va fonamentar la seva decisió en la invasió de les competències exclusives de les comunitats autònomes en matèria d'habitatge, en considerar que l'Estat no pot establir un règim jurídic detallat i homogeni de l'habitatge protegit, excedint les seves competències bàsiques.

Aquesta sentència ratifica que la Generalitat té plena legitimitat per definir la seva pròpia política d'habitatge, incloent-hi la potestat de modular o exceptuar obligacions generals quan estigui justificat per raons d'interès públic, com ara la lluita contra el despoblament en l'àmbit rural. En conseqüència, la mesura que adopta aquest Decret llei no només s'empara en les vies d'excepcionalitat que preveu la legislació bàsica estatal de sòl, sinó que es consolida com una manifestació coherent i legítima de la competència autonòmica per dissenyar una política d'habitatge eficient i adaptada a les singularitats del seu territori, tal com ha ratificat el màxim intèrpret de la Constitució. D'aquesta

	Doc. original signat per: Immaculada Puigmulé Recasens 04/05/2026	Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 06/05/2029	Data creació còpia: 06/05/2026 14:41:00
		Original electrònic / Còpia electrònica autèntica CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ 0E6MUKXM8DFITXU0Z83NB5B1OZN8NVWF	Pàgina 10 de 14

manera, es garanteix que la funció social de la propietat es compleixi de manera efectiva i no merament formal.

Igualment, la introducció d'un procediment d'avaluació ambiental estratègica simplificada per als nous plans d'ordenació urbanística municipal rural s'alineja amb els criteris de la legislació bàsica estatal. En concret, l'article 6.2 de la Llei 21/2013, de 9 de desembre, d'avaluació ambiental, preveu que se sotmetin a aquest procediment simplificat les modificacions menors de plans i programes i aquells que afectin zones de reduïda extensió. El POUM rural, per la seva pròpia definició a l'articulat del Decret llei, s'orienta a 'creixements moderats' o 'operacions de compleció', encaixant perfectament en aquests supòsits. Per tant, la norma garanteix plenament la tutela del medi ambient, ja que, tal com preveu la mateixa Llei 21/2013, l'òrgan ambiental competent podrà requerir, cas per cas, una avaluació ordinària si detecta possibles efectes significatius sobre el medi ambient. D'aquesta manera, es conjuminen els principis de seguretat jurídica i proporcionalitat, en un equilibri adequat entre la necessària simplicitat i celeritat de la tramitació (per evitar paralitzacions indegudes en municipis amb pocs recursos tècnics) i la preservació dels valors ambientals i l'ordenació racional del territori, que continuen plenament garantits per la legislació vigent.

Pel que fa a les disposicions finals primera i segona, que habiliten les societats públiques Infraestructures.cat i L'Energètica per actuar com a mitjans propis dels ens locals, la seva anàlisi requereix una atenció particular per garantir el respecte a la legislació bàsica de l'Estat en matèria de contractació del sector públic (article 149.1.18 CE). Aquesta legislació, actualment recollida a la Llei 9/2017, de 8 de novembre, de Contractes del Sector Públic (LCSP), regula de manera estricta les condicions per a l'ús de l'encàrrec a mitjans propis com a excepció a la licitació pública.

En aquest sentit, s'ha de concloure que les previsions del Decret llei no vulnereu la competència estatal, per les raons que s'exposen a continuació.

El Decret llei no redefeix ni altera els requisits que la LCSP estableix per a la consideració d'un ens com a mitjà propi. Ans al contrari, es limita a una mesura de caràcter organitzatiu emparada en les competències exclusives de la Generalitat en matèria de règim local (article 160 EAC) i d'organització de la seva pròpia Administració. La norma simplement habilita la possibilitat que aquestes societats públiques adaptin els seus estatuts per donar entrada als ens locals, però ho condiciona explícitament al compliment de la normativa estatal.

El redactat de les dues disposicions és inequívoc en remetre's al marc estatal. S'exigeix que els estatuts de les societats regulin les condicions de participació "per garantir el control anàleg conjunt, d'acord amb la normativa de contractes del sector públic". Aquesta referència directa a l'article 32 de la LCSP evidencia que la norma autonòmica no pretén crear un règim propi o més lax, sinó operar dins del marc jurídic establert per l'Estat. Per tant, la condició de mitjà propi només serà efectiva si es compleixen materialment tots els requisits legals: control anàleg, realització de més del 80% de l'activitat per als poders adjudicadors que la controlen i participació exclusiva de capital públic.

La mesura s'emmarca en el deure de cooperació i assistència als municipis, especialment aquells amb menys capacitat tècnica i de gestió, com són els municipis rurals. Es tracta d'una eina que la Generalitat posa a disposició dels ens locals per

	Doc. original signat per: Immaculada Puigmulé Recasens 04/05/2026	Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 06/05/2029	Data creació còpia: 06/05/2026 14:41:00
		Original electrònic / Còpia electrònica autèntica	
		CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ	Pàgina 11 de 14
			
		0E6MUKXM8DFITXU0Z83NB5B1OZN8NVWF	

garantir l'eficiència en la gestió pública (article 1 de la LCSP) i facilitar l'execució de projectes d'interès general (infraestructures, transició energètica) que, d'altra manera, podrien resultar inviàbles. Aquesta finalitat d'interès públic reforça la proporcionalitat i la necessitat de la mesura.

En definitiva, les disposicions finals no suposen una invasió de la competència estatal per regular les bases de la contractació pública, sinó un exercici legítim de les competències autonòmiques d'autoorganització i de règim local, que crea un vehicle de cooperació interadministrativa plenament respectuós amb els requisits i les garanties que imposa la legislació bàsica estatal.

En suma, des del punt de vista competencial i material, no s'observa que les mesures contingudes en el projecte de Decret llei infringeixin cap limitació constitucional o estatutària. Al contrari, s'emmarquen en l'exercici legítim de les competències de la Generalitat en matèria d'ordenació del territori, urbanisme i règim local, i han estat dissenyades amb la precaució de respectar els límits materials de l'article 64.1 EAC i els requisits de la legislació bàsica estatal (especialment en matèria de contractació pública i medi ambient).

V. Tramitació de la iniciativa i documentació de l'expedient

El procediment d'elaboració d'aquesta iniciativa normativa s'ha dut a terme d'acord amb el que disposa l'article 38 de la Llei 13/2008, de la presidència de la Generalitat i del Govern, i amb l'Instrucció 1/2024, de la Direcció del Gabinet Jurídic, sobre la formulació d'informes jurídics relatius a iniciatives normatives. En concret, el projecte de Decret llei ha estat promogut pels Departaments de la Presidència, i de Territori, Habitatge i Transició Ecològica, que en tenen atribuïda la competència material, de conformitat amb l'article 3.3 del Decret 133/2024, d'11 d'agost, de creació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments de l'Administració de la Generalitat. Així mateix, d'acord amb el que preveu l'article 38.3 de la Llei 13/2008, s'ha incorporat a l'expedient un Informe justificatiu de la necessitat extraordinària i urgent del projecte, subscrit per la secretaria general de la Presidència, i per la secretaria general de de Territori, Habitatge i Transició Ecològica, en el qual es detallen les raons que motiven l'adopció immediata de les mesures proposades i es certifica que aquestes són congruents i directament relacionades amb la situació que es pretén afrontar. Atès el caràcter excepcional i urgent de la iniciativa, no ha estat preceptiva la realització dels tràmits d'audiència pública, d'informació pública o de consulta prèvia als ens locals, ni tampoc l'emissió d'altres informes ordinaris (com ara els del Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya o la Comissió Jurídica Assessora), tot això de conformitat amb l'article 38.3 de la Llei 13/2008. El projecte de Decret llei s'eleva ara al Consell Executiu per a la seva aprovació, i –si s'escau–, un cop sigui promulgat i publicat al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*, haurà de ser remès al Parlament de Catalunya als efectes de la validació establerta a l'article 64.2 EAC, dins el termini de trenta dies següents a la seva publicació.

VI. Congruència de les mesures i observança dels principis de bona regulació

Un aspecte fonamental en l'anàlisi d'un decret llei és verificar que totes i cadascuna de les mesures que conté responen directament a la situació d'urgència descrita, sense incloure previsions alienes que excedeixin el nucli de necessitat que es pretén atendre. En el cas que ens ocupa, es conclou que el projecte de Decret llei manté una connexió

	Doc. original signat per: Immaculada Puigmulé Recasens 04/05/2026	Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 06/05/2029	Data creació còpia: 06/05/2026 14:41:00
		Original electrònic / Còpia electrònica autèntica	Pàgina 12 de 14
		CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ	
			
		0E6MUKXM8DFITXU0Z83NB5B1OZN8NVWF	

de sentit estreta i constant entre la realitat justificativa i el conjunt de disposicions aprovades. La Memòria justificativa construeix un relat coherent en què tots els preceptes del Decret Llei –siguin en matèria d'urbanisme o de contractació– es presenten com a eixos d'una mateixa estratègia per fer front a la problemàtica singular dels municipis rurals. No s'hi aprecia, per tant, la inclusió de cap mesura desvinculada o aliena als objectius immediats de la norma. Cal destacar, en aquest sentit, que la *jurisprudència constitucional* ha estat estricta a l'hora d'exigir aquesta connexió de sentit, fins al punt d'arribar a anul·lar decrets llei que contenien mesures innòcues o no justificades per l'emergència esgrimida (per totes, la STC 126/2016, de 7 de juliol, que va declarar inconstitucional un decret llei pel qual s'havien autoritzat uns pagaments pressupostaris perfectament previsibles). En canvi, en el present projecte, totes les modificacions normatives projectades guarden correspondència directa amb l'objectiu comú d'estimular la recuperació demogràfica i socioeconòmica dels municipis rurals, mitjançant la reducció de les traves administratives i la dotació de nous instruments que els permetin planificar i executar actuacions de forma més àgil, segura i adaptada a la seva realitat. Així, per exemple, la inclusió en el Decret Llei de mesures en matèria de transició energètica (com la previsió relativa a L'Energètica) està plenament *imbricada* en el nucli de la urgència definida: la crisi energètica figura expressament entre les causes de l'extraordinària necessitat del Decret Llei, atès que repercuteix amb especial intensitat en els territoris rurals, i la possibilitat que aquesta societat pública actuï com a mitjà propi local es justifica clarament per la voluntat de facilitar i accelerar la implantació de projectes d'energies renovables i eficiència energètica als municipis de menor dimensió, reforçant-ne la resiliència davant l'increment dels costos de l'energia. De la mateixa manera, les disposicions finals que habiliten *Infraestructures.cat* i *L'Energètica* com a mitjans propis dels ens locals responen a l'objectiu d'aportar solucions immediates a les limitacions tècniques i materials que dificulten l'execució de determinades actuacions, especialment en els municipis rurals (siguin projectes d'obres públiques o d'energies renovables); es tracta, per tant, de mesures complementàries però integrades en l'eix central del Decret Llei, sense que s'hi detecti cap contingut accessori o estrany a l'emergència descrita. En definitiva, les actuacions urgents incloses en aquesta norma presenten una unitat de finalitat innegable i guarden una relació directa de congruència amb la situació que es pretén resoldre, fet que permet afirmar que els requisits dels articles 64.1 EAC i 86.1 CE en aquest aspecte es troben degudament satisfets.

D'altra banda, cal posar de manifest que l'elaboració d'aquest projecte normatiu s'ha realitzat amb estricta observança dels principis de bona regulació consagrats a l'ordenament jurídic (article 3 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, i article 55 de la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i procediment de les administracions públiques de Catalunya). Com ja s'ha esmentat, el Decret Llei està animat per una necessitat clara i explícita (principi de necessitat), i constitueix l'instrument normatiu idoni per donar-hi resposta de manera àgil i eficaç (principi d'eficàcia). El contingut de la regulació es limita als aspectes imprescindibles per assolir els objectius proposats, sense excessos ni ingerències innecessàries, (principis de proporcionalitat i seguretat jurídica). Igualment, s'ha vetllat per la qualitat tècnica de la norma, harmonitzant-la amb l'ordenament vigent i buscant la màxima claredat expositiva, en línia amb el Manual d'elaboració de normes abans esmentat (principi de transparència i accessibilitat normativa). A la llum de tot l'anterior, aquesta assessoria no aprecia l'existència d'obstacles ni objeccions en relació

	Doc. original signat per: Immaculada Puigmulé Recasens 04/05/2026	Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 06/05/2029	Data creació còpia: 06/05/2026 14:41:00
		Original electrònic / Còpia electrònica autèntica CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ 0E6MUKXM8DFITXU0Z83NB5B1OZN8NVWF	Pàgina 13 de 14

 Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Secretaria General
Assessoria Jurídica

amb la congruència interna o la qualitat jurídica del projecte, que s'adequa a la legalitat vigent i als estàndards formals d'elaboració normativa.

VII. Conclusió

En virtut de tot l'anterior, i de conformitat amb l'article 38.3 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre; amb l'article 4.1.a) de la Llei 7/1996, de 5 de juliol, d'organització dels serveis jurídics de l'Administració de la Generalitat de Catalunya; i amb l'article 6.4 del Decret 106/2024, d'11 de juny, pel qual s'aprova el Reglament dels serveis jurídics de l'Administració de la Generalitat, s'informa favorablement el projecte de Decret llei de mesures urgents en l'àmbit urbanístic i de la contractació en relació amb els municipis rurals, perquè continuï la seva tramitació per a la seva aprovació pel Govern, la publicació al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* i la posterior remissió al Parlament de Catalunya als efectes de la seva convalidació.

Signat electrònicament a Barcelona,

Imma Puigmulé Recasens

Advocada en Cap

	Doc. original signat per: Immaculada Puigmulé Recasens 04/05/2026	Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 06/05/2029	Data creació còpia: 06/05/2026 14:41:00
		Original electrònic / Còpia electrònica autèntica	Pàgina 14 de 14
		CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ	
			
		0E6MUKXM8DFITXU0Z83NB5B1OZN8NVWF	

Justificant de lliurament e-Valisa**Objecte del lliurament**

Assumpte	Tramesa al Parlament Projecte de decret llei
De	Eva Giménez Corrons (SECRETARI/A GENERAL)
Per a	Javier Villamayor Caamaño (SECRETARI/A SECTORIAL)
Visualitzadors	Dolors López Merino (SUBDIRECCIO GENERAL) Marta Fonolleda Fajardo (RESPONSABLE JURÍDIC/A D'ASSESSORAMENT I NORMATIVA ADMINISTRATIVA)
Llegit per	
Opcions de l'enviament	
Documents annexos	01.text_decret_llei.docx <i>Hash(SHA256): zdzgPpEpoj5ZldcY/n62wjwf5MCM9dYqwlV9GNaz0loA=</i> 00.2._ndex_decret_llei.pdf <i>Hash(SHA256): K4JjesvgZ0CJ42mR3yLedWikxzLUo5eky9ROUIIE+/o=</i> 04.certificat_secretaria_general_signed.pdf <i>Hash(SHA256): Y4NoQgBibD9HnZWXabwLqp7nbgvgeB9B3kCt2lcvHYI=</i>

Signatura

Signant	Serveis Administracio Electronica
Ens	DEPARTAMENT DE LA PRESIDÈNCIA
Data	06/05/2026 - 15:18
Entitat de certificació	Consorci Administració Oberta de Catalunya

Contingut

Benvolgut secretari del Govern,

Us informem que procedim a fer-vos arribar, mitjançant el SIIP, l'expedient relatiu al Projecte de decret llei de mesures urgents en l'àmbit urbanístic i de la contractació en relació amb els municipis rurals per tal que, des de l'Oficina del Govern, el pugueu trametre al Parlament, d'acord amb el que estableix l'article 36.6 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern.

Cordialment,

Eva Giménez Corrons
Secretària General

Posada a disposició
DEPARTAMENT DE LA PRESIDÈNCIA

9032/177052/2026 06/05/2026 - 15:18

Registre d'entrada
DEPARTAMENT DE LA PRESIDÈNCIA - SECRETARIA
DEL GOVERN

9032/173607/2026 06/05/2026 - 15:18

Eva Giménez i Corrons
Secretària General del Departament de la Presidència

De: Bústia SIGOV Assessoria Presidència
Tema: no informe DGPre Decret Llei /2026, de 5 de maig, de mesures urgents en l'àmbit urbanístic i de la contractació en relació amb els municipis rurals

De: [Redacted]
Enviat: dilluns, 4 de maig de 2026 12:17
Per a: Bústia SIGOV Assessoria Presidència <sigovassessoria.presidencia@gencat.cat>
Fonolleda Fajardo, Marta <marta.fonolleda@gencat.cat>; Uceira de Pablo, Alicia <auceira@gencat.ca>
Oficina de Tramitació i Seguiment de Disposicions <disposicions.eco@gencat.cat>
Tema: no informe DGPre Decret Llei /2026, de 5 de maig, de mesures urgents en l'àmbit urbanístic i de la contractació en relació amb els municipis rurals

Benvolgudes,

En relació amb el Projecte de decret Llei de referència, l'hem traslladat a la Direcció General de Pressupostos, que ens comunica que no l'informarà.

Com s'indica a l'apartat 7 de l'informe justificatiu del Decret Llei, les mesures contingudes encara no comporten impacte pressupostari per a la Generalitat atès que les mesures urbanístiques són reguladores i no impliquen l'assumpció de noves obligacions de despesa per part de la Generalitat. Pel que fa a la previsió que Infraestructures.cat i L'Energètica puguin ser mitjà propi personificat dels ens locals també té caràcter jurídic i organitzatiu en aquesta fase.

La DG de Pressupostos informarà les actuacions que tinguin impacte pressupostari en el cas que hagin de ser autoritzades pel Govern. També informarà quan es proposi la modificació dels estatuts d'Infraestructures.cat i L'Energètica per incorporar-les com a mitjà propi personificat dels ens locals.

Cordialment,

[Redacted]
Responsable de relacions amb l'Oficina del Govern
Assessoria Jurídica
Departament d'Economia i Finances

Carrer Foc, 57 | 08038 Barcelona | [Redacted]
[Redacted] <http://economia.gencat.cat>

Aquest missatge s'adreça exclusivament a la persona destinatària i pot contenir informació privilegiada o confidencial. Si no sou la persona destinatària indicada, us recordem que la utilització, divulgació i/o còpia sense autorització està prohibida en virtut de la legislació vigent. Si heu rebut aquest missatge per error, us demanem que ens ho feu saber immediatament per aquesta via i que el destruïu. Abans d'imprimir aquest missatge, assegureu-vos que és realment necessari.

Justificant de lliurament e-Valisa

Objecte del lliurament

Assumpte	Comunicació de l'article 38.2 de la Llei 13/2008
De	Eva Giménez Corrons (SECRETARI/A GENERAL)
Per a	Javier Villamayor Caamaño (SECRETARI/A SECTORIAL)
Visualitzadors	Immaculada Puigmulé Recasens (SUBDIRECCIO GENERAL)
	Clara Sardà Bosch (SUBDIRECCIO GENERAL)
	Marta Fonolleda Fajardo (RESPONSABLE JURÍDIC/A D'ASSESSORAMENT I NORMATIVA ADMINISTRATIVA)
Llegit per	
Opcions de l'enviament	
Documents annexos	decret_llei_municipis_rurals.docx <i>Hash(SHA256):rJjpVNWUCrpu9YVH70LYIZH912nfc39uELDrr6LBjic=</i>

Signatura

Signant	Serveis Administracio Electronica
Ens	DEPARTAMENT DE LA PRESIDÈNCIA
Data	28/04/2026 - 13:04
Entitat de certificació	Consorci Administració Oberta de Catalunya

Contingut

Benvolgut secretari del Govern,

De conformitat amb el que preveu l'article 38.2 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, us comunico que el Departament de la Presidència ha iniciat la tramitació del Projecte de decret llei de mesures urgents en l'àmbit urbanístic i de la contractació en relació amb els municipis rurals, per tal d'adaptar la normativa urbanística a les necessitats i la capacitat d'actuació dels municipis rurals; garantir l'arrelament als municipis rurals, habilitant la planificació urbanística del seu creixement moderat en termes de població i d'activitat econòmica; facilitar la contractació i execució d'obra pública i simplificar l'execució de projectes en sòl no urbanitzable.

Us trameto, adjunt, el text d'aquesta iniciativa per a la seva incorporació a l'ordre del dia del Govern.

Posada a disposició

DEPARTAMENT DE LA PRESIDÈNCIA

9032/166052/2026

28/04/2026 - 13:04

Registre d'entrada

DEPARTAMENT DE LA PRESIDÈNCIA

9032/162643/2026

28/04/2026 - 13:04

Eva Giménez i Corrons
Secretària General del Departament de la Presidència
